

An Exposition of the Seven Church Ages

Chapter Seven

Ang Kapanahunan ng Iglesia ng Sardisean

Apocalipsis 3:1-6

"At sa anghel ng iglesia sa Sardis ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng may pitong Espiritu ng Dios, at may pitong bituin: Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na ikaw ay may pangalang ikaw ay nabubuhay, at ikaw ay patay.

Magpuyat ka, at pagtibayin mo ang mga bagay na natitira, na malapit ng mamatay: sapagka't wala akong nasumpungang iyong mga gawang sakdal sa harapan ng aking Dios.

Alalahanin mo nga kung paanong iyong tinanggap at narinig; at ito'y tuparin mo, at magsisi ka. Kaya't kung hindi ka magpupuyat ay pariryan akong gaya ng magnanakaw, at hindi mo malalaman kung anong panahon pariryan ako sa iyo.

Nguni't mayroon kang ilang pangalan sa Sardis na hindi nangagdumi ng kanilang mga damit: at sila'y kasama kong magsisilakad na may mga damit na maputi; sapagka't sila'y karapatdapat.

Ang magtagumpay ay daramtang gayon ng mga mapuputing damit; at hindi ko papawiin sa anomang paraan ang kaniyang pangalan sa aklat ng buhay, at ipahahayag ko ang kaniyang pangalan sa harapan ng aking Ama, at sa harapan ng kaniyang mga anghel.

Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

Sardis

Sardis ang kabisera ng sinaunang Lydia. Dumaan ito mula sa mga kamay ng mga monarkang Lydian patungo sa mga Persiano at mula kay Alexander ang Dakila. Inalis ito ni Antiochus ang Dakila. Pagkatapos ay nagtagumpay ang mga hari ng Pergamos sa kapamahalaan hanggang sa sakupin ng mga Romano. Sa panahon ni Tiberius ito ay nasira ng mga lindol at salot. Ngayon ito ay isang tambak ng mga guho at walang nakatira.

Ang lungsod na ito ay dating napakahalaga sa komersyo. Sinabi ni Pliny na ang sining ng pagkululay ng lana ay naimbento dito. Ito ay ang sentro ng lana-pagkukulay at karpit na paghahabi. Marami itong pilak at ginto sa lugar at sinasabing doon unang ginawa ang mga gintong barya. Mayroon din itong merkado ng alipin.

Ang relihiyon ng lungsod na ito ay ang maruming pagsamba sa diyosang si Cybele. Makikita pa rin ang malalaking guho ng templo.

Matatandaan mo na sa Panahon ng Pergamean ay binanggit ko na ang Babylonian na konsepto ng "ina at anak" na kilala bilang Semiramis at Ninus ay naging Cybele at Deolus ng Asia. Ang mga katangiang nakalakip sa dalawang ito ay higit na nakapagpapaliwanag habang tinitingnan natin silang magkatabi.

Siya ang diyos ng araw; siya ang diyosa ng buwan.

Siya ang panginoon ng langit; siya ang reyna ng langit.

Siya ang tagapaghayag ng kabutihan at katotohanan; siya ng kahinahunan at awa.

Siya ang tagapamagitan; siya ang babaeng tagapamagitan.

Siya na may susi na nagbubukas at nagsasara ng mga pintuan ng di-nakikitang mundo; at siya na may kaparehong susi ay gumagawa din.

Siya bilang hukom ng mga patay; siya bilang nakatayo sa kanyang tabi.

Siya ay pinatay, binuhay at umakyat sa langit; dinala siya doon sa katawan sa pamamagitan ng anak.

Ngayon sa Roma ang parehong diyos na ito ay binigyan ng titulo ng ating Panginoon: siya ay tinatawag na Anak ng Diyos habang siya ay tinatawag na ina ng Diyos.

Ngayon iyon ang nakita namin doon sa iba pang dalawang kapanahunan, kung saan ang konsepto ng 'ina at anak' ay nagkaroon ng napakalaking sukat. Ngunit ngayon pansinin na kahit noong bumalik sa Babylon na ang pagsamba sa anak ay nagsimulang mawalan ng pabor sa pagsamba sa ina, kaya, literal

na nagsimula siyang pumalit sa anak. Nakikita natin sa kapanahunan ito na ang paganong pagsamba kay Sardis ay ang pagsamba sa babae. Ito ay Cybele nag-iisa, hindi Cybele at Deoius. Ang ina ay literal na kinuha ang lugar ng Anak, pinagkalooban ng mga merito ng Panguluhang Diyos. Ang kailangan lang gawin ay suriin ang kanyang iba't ibang mga titulo at alalahanin ang magagandang katangiang ipinagkaloob kay Maria ng Simbahang Romano upang maunawaan kung saan nagmula ang relihiyon sa panahong ito.

Dalawang bagay ang talagang tumama sa akin na may puwersa habang tinitingnan ko itong pagsamba kay Cybele. Ang isa ay ang katotohanan na siya ay may taglay na susi tulad ni Janus na nagbigay sa kanya ng kaparehong awtoridad gaya ni Janus, (susi sa langit at lupa at sa mga misteryo) at ang katotohanan na ang mga sumasamba ay hinahagupit ang kanilang mga sarili hanggang sa bumulwak ang dugo mula sa kanilang mga katawan, kung aling bagay ay tama. ngayon ng mga Katoliko na nararamdamang naghihirap sila tulad ng Panginoon.

Ang katotohanan na ito ang kapanahunan ng unang tunay na pakikipaghiwalay sa papang Roma na aktuwal na umunlad, walang alinlangang naging dahilan upang pagsamahin at bigyang-diin ng propetisang si Jezebel ang kanyang doktrina ng Maryolatry sa mapagpasyang pagsalungat sa mga Protestante na tinanggihan siya ng anumang bahagi sa plano ng Kaligtasan bukod sa kanyang pabor sa Diyos bilang birhen na piniling magsilang ng Sanggol. Habang nilinaw ng husto ni Luther ang doktrina ng pagbibigay-katwiran sa pamamagitan ng pananampalataya ay pinanghawakan nila ang mga gawa, penitensiya, panalangin at iba pang paraan na hindi ayon sa Kasulatan. At habang niluluwalhati ng mga napalayang Kristiyano ang Anak, pinalaki ng mga Romano Katoliko ang kanilang pagpapadiyos kay Maria hanggang sa nakita ng ikadalawampu siglo (sa pagsalungat sa karamihan ng mga matataas na teologo ng Romano) na literal na itinaas ni Pope Pius si Maria sa pagkaluwalhati sa isang nabuhay na muli na katawan. Ang doktrinang iyon ay talagang ang Babylonian na anak na nagdadala ng ina sa langit.

Hindi kataka-taka na ang ikalimang kapanahunan na ito ay sumasabay sa iba pang mga kapanahunan at gagawin ito hanggang sa ito ay magwakas sa dagat-dagatang apoy kung saan ang patutot at ang kanyang mga anak ay pinatay sa ikalawang kamatayan. Ayan, Mariang pag-idolo, ang pagsamba kay Cybele. Oo nga pala, alam mo ba na si Cybele ay ang Astarte kung saan si Jezebel ay priestess at naging sanhi ng pagkatisod ng Israel sa mga malaswang ritwal na kanyang isinasagawa? Oo, iyon ay kung sino siya sa Bibliya.

Ang Kapanahunan

Ang kapanahunan ng Sardisean o ikalimang iglesia ay tumagal mula 1520 hanggang 1750. Karaniwang tinatawag itong Kapanahunan ng Repormasyon.

Ang Mensahero

Ang mensahero sa kapanahunan na ito ay ang pinaka-kilalang mensahero ng lahat ng mga kapanahunan. Siya ay si Martin Luther. Si Martin Luther ay isang napakatalino na iskolar na may banayad na disposisyon. Siya ay nag-aaral upang maging isang abogado nang ang matagal na sakit at pagkamatay ng isang malapit na kaibigan ay naging sanhi ng kanyang pagiging seryoso tungkol sa espirituwal na kalagayan ng kanyang buhay. Pumasok siya sa kumbento ng Augustinian sa Erfurt noong 1505. Doon siya nag-aral ng pilosopiya at gayon din ang Salita ng Diyos.

Namuhay siya ng pinakamatinding penitensiya ngunit ang lahat ng panlabas na gawa ay hindi makapagpapalayas sa kanyang pakiramdam ng kasalanan. Sinabi niya, "Pinahirapan ko ang aking sarili hanggang sa kamatayan upang makipagpapayapaan sa Diyos, ngunit ako ay nasa kadiliman at hindi ito natagpuan." Ang vicar-general ng kanyang orden, si Staupitz, ay tumulong sa kanya na magkaroon ng pananaw na ang kanyang kaligtasan ay kailangang maging karanasan ng isang panloob na gawain sa halip na isang ritwal. Sa pamamagitan ng paghihikayat na ito, lalo niyang hinanap ang Diyos. Nang maglaon siya ay naging isang pari. Hanggang sa hindi pa rin siya ligtas.

Siya ay naging masugid at malalim na mag-aaral ng Salita at ng mga dakilang gawang teolohiko na nabubuhay. Siya ay hinanap bilang isang guro at mangangaral para sa kanyang lalim ng kaalaman at dakilang katapatan. Upang matupad ang isang panata na ginawa niya sa kanyang sarili ay nagtungo siya sa Roma. Doon ay nakita niya ang kawalang-kabuluhan ng ipinataw na mga gawa ng simbahan na maghahatid ng kaligtasan, at ang Salita ng Diyos ay tumama sa kanyang puso, "Ang matuwid ay mabubuhay sa pananampalataya."

Sa kanyang pag-uwi ay bumaha sa kanyang isipan ang ebanghelikal na katotohanan ng Kasulatang ito at pinalaya siya sa kasalanan at isinilang sa kaharian ng Diyos. Di-nagtagal pagkatapos nito ay itinaas siya sa Doktor ng Pagka-diyos at inatasan, "upang italaga ang kanyang buong buhay sa pag-aaral at tapat na ipaliwanag at ipagtanggol ang banal na Kasulatan." Ginawa niya ito, at may epekto na ang kanyang puso at ang mga puso ng mga nakapaligid sa kanya ay malalim na nakatutok sa katotohanan ng Salita. Ang Salita sa lalong madaling panahon ay nagkaroon ng hayagang salungatan sa mga pang-aabuso ng mga kredo at doktrina ng simbahan.

Kaya't nang si Leo X ay naging papa, at si John Tetzel ay dumating upang magbenta ng mga indulhensiya para sa kasalanan, si Luther ay walang pagpipilian kundi ang bumangon laban sa katuruang ito laban sa Kasulatan. Una, kumulog siya mula sa pulpito laban dito at pagkatapos ay isinulat ang kanyang tanyag na 95 mga tesis na noong Oktubre 31, 1517 ay ipinako niya sa pintuan ng Castle ng Iglesia.

Sa maikling panahon, ang Alemanya ay nag-alab at ang repormasyon ay nagpapatuloy. Ngayon ay alalahanin na hindi lamang si Martin Luther ang nagprotesta sa Simbahang Romano Katoliko. Isa lang siya sa marami. Ang iba ay ipinagkait sa mga papa ang kanilang ipinagkaloob sa sarili na temporal at espirituwal na kapangyarihan, at maging sa gitna ng mga papa ay may mga maliliit na pansamantalang mga reporma. Oo, marami pang iba ang naglabas ng mga isyu, ngunit sa kaso ni Luther, ang oras ng Diyos ay hinog na para sa isang tiyak na hakbang na magiging simula ng pagpapanumbalik ng iglesia sa isang pagbubuhos ng Banal na Espiritu sa mas huling panahon.

Ngayon si Martin Luther, mismo, ay isang sensitibong Kristiyano na puspos ng Espiritu. Siya ay sigurado na isang tao ng Salita dahil hindi lamang siya nagkaroon ng matinding hilig na pag-aralan ito ngunit upang gawin itong magagamit sa lahat upang ang lahat ay mamuhay ayon dito. Isinalin niya ang Bagong Tipan at ibinigay ito sa mga tao. Ang matrabahong gawaing ito ay ginawa niya mismo, itinutuwid ang isang sipi ng dalawampung beses. Tinipon niya sa paligid niya ang isang pangkat ng mga iskolar ng Hebreo na kung saan ay mga Hudyo at isinalin ang Lumang Tipan.

Ang monumental na gawaing ito ni Luther ay pa rin ang gawain kung saan ang lahat ng sunud-sunod na mga gawa ng Kasulatan sa Alemanya ay tumatahan.

Siya ay isang makapangyarihang mangangaral at guro ng Salita, at iginiit lalo na sa kanyang mga unang taon ng katanyagan sa publiko, na ang Salita ang tanging pamantayan. Kaya siya ay laban sa mga gawa bilang isang paraan ng kaligtasan at bautismo bilang isang paraan ng pagbabagong-buhay. Itinuro niya ang pamamagitan ni Kristo bukod sa tao gaya ng orihinal at Pentekostal na konsepto. Siya ay isang taong na ibinigay sa maraming panalangin at natutuhan niya na kung mas maraming gawain ang kailangan niyang gawin, at kung gaano siya nahihirapan sa oras, mas maraming oras ang ibinibigay niya sa Diyos sa panalangin upang matiyak ang kasiya-siyang resulta. Alam niya kung ano ang pakikipaglaban sa diyablo at sinasabing isang araw ay nagpakita sa kanya si Satanas, at inihagis niya ang tinta sa kanya, pinagsabihan siyang umalis. Sa isa pang pagkakataon, dalawang panatiko ang lumapit sa kanya upang himukin siyang sumama sa kanila sa pagpapalayas sa lahat ng pari at mga Bibliya. Napagkilala Niya ang espiritu sa loob nila at pinaalis sila.

Ito ay naitala ni Dr. Martin Luther sa Sauer's Kasaysayan Vol. 3, pahina 406 na siya ay, "isang propeta, ebanghelista, nagsasalita ng mga wika, tagapagpaliwanag, sa isang tao, pinagkalooban ng lahat ng siyam na kaloob ng Espiritu."

Ang nagpakilos sa kanyang puso sa pamamagitan ng Espiritu Santo, at kung saan ay ang maliit na berdeng sanga na nagpapahiwatig na ang katotohanan ay babalik sa simbahan gaya ng pagkakilala noong Pentecostes, ay ang doktrina ng pagbibigay-katarungan: kaligtasan sa pamamagitan ng biyaya, bukod sa mga gawa. Kinikilala ko na si Dr. Luther ay hindi lamang naniniwala, at nangaral lamang, ng pagbibigay-katwiran, ngunit iyon ang kanyang pangunahing tema dahil talagang dapat iyon ay ang pangunahing doktrina ng katotohanan ng Salita. Siya ay makikilala magpakailanman bilang instrumento sa kamay ng Diyos na muling nabuhay ang katotohanang ito. Siya ang ikalimang sugo at ang kanyang mensahe ay, "ANG MATUWID AY MABUBUHAY SA PAMAMAGITAN NG PANANAMPALATAYA." Tiyak na aminin natin na alam niya at itinuro na dapat tayong humayo mula sa pananampalataya tungo sa pananampalataya. Ang kanyang kahanga-hangang pang-unawa sa soberanya, paghirang, predestinasyon at iba pang mga katotohanan ay nagpapakita sa kanya bilang isang dakilang tao sa Salita, ngunit muli kong sinasabi, tulad ng ginagawa ng mga mananalaysay, ginamit siya ng Diyos upang dalhin sa mga tao ang pamantayan ng Diyos laban sa mga gawa—"Ang matuwid ay mabubuhay. sa pamamagitan ng pananampalataya."

Ngayon gaya ng nabanggit ko na, ang panahong ito ay tinawag ng mga mananalaysay, ang Panahon ng Repormasyon. Iyon ay eksaktong tama. Iyon ay kung ano ito noon. Ito ay dapat na para kay Martin Luther ay isang repormador, hindi isang propeta. Ngayon alam ko na ang tawag sa kanya ng aklat ng kasaysayan ay isang propeta, ngunit hindi ito nangangahulugan na ang aklat ng kasaysayan ay tama, dahil walang talaan si Martin Luther na kuwalipikado bilang isang tunay na propeta ng Diyos sa dakilang Kasulatang ng kahulugan ng salitang iyon. Siya ay isang mahusay na guro na may ilan sa mga pagpapakita ng Espiritu sa kanyang buhay at pinupuri namin ang Diyos para doon. Kaya hindi niya nagawang pangunahan ang iglesia pabalik sa buong katotohanan tulad ng isang taong tulad ni apostol Pablo na kapwa apostol at propeta.

Ngayon sa paglipas ng panahon ay nakita natin ang isang malaking pagbabago sa paraan ng kanyang pagsasagawa ng mga gawain kung saan siya ay may ugnayan. Noong una ay napakaamo niya,

napakawalang takot, napakatiyaga at patuloy na naghihintay sa Diyos na lutasin ang mga problema. Ngunit pagkatapos ay nagsimulang dumating ang napakaraming bilang sa kanyang panig. Ang kanilang layunin ay hindi tunay na espirituwal. Sa halip sila ay nagkaroon ng pampulitikang mga motibo. Nais nilang sirain ang pamatok ng papa. Hindi nila gusto ang pagpapadala ng pera sa Roma. Ang mga panatiko ay nag-alsa. Sa lalong madaling panahon siya ay kinaladkad sa mga gawaing pampulitika at mga desisyon na talagang nasa labas ng kaharian ng simbahan maliban na ang simbahan sa pamamagitan ng panalangin, pangangaral at pag-uugali ay maaaring magtakda ng isang pamantayan na dapat sundin. Ang mga problemang ito ng pulitika ay umakyat hanggang sa mapilitan siya sa isang hindi matibay na posisyon na mamagitan sa mga panginoon at magsasaka. Masyadong mali ang kanyang mga desisyon kaya nagkaroon ng pag-aalsa at libu-libo ang napatay. Mabuti ang ibig niyang sabihin, ngunit sa sandaling hinayaan niya ang kanyang sarili na masangkot muli sa isang Ebanghelyo ng Estado ng Simbahan kailangan niyang anihin ang ipoipo.

Ngunit para sa lahat ng iyon, ginamit ng Diyos si Martin Luther. Huwag sabihing mali ang kanyang mga intensyon. Sabihin lamang na nabigo ang kanyang paghatol. Tunay na kung ang mga Lutheran ay makakabalik sa kanyang pagtuturo at makapaglingkod sa Diyos gaya ng mapagbiyayang kapatid na ito na naglingkod sa Kanya, kung gayon ang mga taong iyon ay tiyak na magiging isang kapurihan at papuri sa dakilang Diyos at Tagapagligtas, si Hesu-Kristo.

Ang Pagbati

Apocalipsis 3:1,

"Ang mga bagay na ito ay nagsasabi ng Siyang may pitong Espiritu ng Diyos, at ang pitong bituin."

Muli tulad ng sa nakaraang apat na kapanahunan ay inihahayag ng Espiritu ang ating mapagbiyayang Panginoon sa pamamagitan ng paglalahad ng Kanyang kamangha-manghang mga katangian. Sa pagkakataong ito habang Siya ay nakatayo sa gitna ng simbahan, nakikita natin Siya bilang ang Isa na may pitong Espiritu ng Diyos at pitong bituin. Alam natin kung sino ang pitong bituin, ngunit kailangan nating hanapin kung ano ang tinutukoy ng pitong Espiritu.

Ang parehong pariralang ito ay matatagpuan apat na beses sa Aklat ng Apocalipsis.

Apocalipsis 1:4,

"Mula sa pitong Espiritu na nasa harap ng Kanyang trono."

Apocalipsis 3:1,

"Ang mga bagay na ito ay nagsasabi ng Siyang may pitong Espiritu."

Apocalipsis 4:5,

"At mula sa luklukan ay may lumalabas na kidlat, at mga tinig at mga kulog. At may pitong ilawang apoy na mga nagliliyab sa harapan ng luklukan, na siyang pitong Espiritu ng Dios."

Apocalipsis 5:6,

"At nakita ko sa gitna ng luklukan at ng apat na nilalang na buhay, at sa gitna ng matatanda, ang isang Cordero na nakatayo, na wari ay pinatay, na may pitong sungay, at pitong mata, na siyang pitong Espiritu ng Dios, na sinugo sa buong lupa."

Sa simula, alam natin nang may katiyakan na ang mga talatang ito ay hindi nagtuturo ng bago at salungat na doktrina sa Juan 4:24a "Ang Diyos ay Isang (isang) Espiritu." Ngunit ito ay tulad ng I Corinto 12:8-11 kung saan makikita natin ang ISANG Espiritu na nagpapakita ng Kanyang sarili sa SIYAM na paraan. Kaya alam natin na ang ibig sabihin ng pitong Espiritu ng Diyos ay ang isa at parehong Espiritu na lumalabas sa pitong lupi ng kaparaanan. Ngayon sa Apocalipsis 4:5 ang pitong Espiritung ito ay tinatawag na 'mga lampara ng apoy na nagniningas' sa harap ng Panginoon. Dahil si Juan ay palaging walang ginagamit kundi ang mga simbolo ng Lumang Tipan sa Apocalipsis tumunghay tayo sa Lumang Tipan at makikita mula sa Kawikaan 20:27 na "ang espiritu ng tao ay lampara ng Panginoon." Ang pitong Espiritu na ito ay natagpuan na nauugnay sa tao. Si Juan Bautista sa Juan 5:35 ay tinawag na 'nagniningas na ilaw' na dapat talagang isalin bilang 'nagniningas na ilawan.' Muli sa Apocalipsis 5:6 ang pitong Espiritu ay kinilala bilang pitong mata.

Sa Zacarias 4:10,

"Sapagka't sino ang humamak sa araw ng maliliit na bagay? sapagka't sila'y magagalak, at makikita nila ang bumagsak sa kamay ni Zerubabel kasama ng pitong yaon, sila ang mga

mata ng Panginoon.

Napakaliwanag na ang salitang, 'sila' ay tumutukoy sa mga kalalakihan. Kaya nakikita natin na ang mga mata ng Panginoon sa pagkakataong ito ay mga tao—siyempre sila ay mga pinahirang lalaki, puspos ng Espiritu Santo, dahil ang ministeryo ng Diyos ay wala sa kapangyarihan ng mga tao kundi ng Espiritu Santo. Ang pagsasama-sama ng ating mga pagtuklas sa Kasulatan ay maliwanag na ang pitong Espiritu ng Diyos ay tumutukoy sa patuloy na ministeryo ng parehong Banal na Espiritu sa buhay ng pitong lalaki kung saan ang Diyos ay lubos na nakikilala ang Kanyang sarili. Sila ang Kanyang mga mata, at ang mga ito ay Kanyang mga ilawan. Kung sino ang pitong lalaking ito ay madaling makita dahil ang susunod na parirala ay tinatawag silang pitong bituin na kilala na natin bilang pitong mensahero sa pitong kapanahunan. Gaano kaganda iyon. Kita n'yo, ang bituin ay sinadya upang ipakita ang liwanag sa gabi, dahil ang araw ay nawala. Gayon din ang mensahero (na inilalarawan bilang isang bituin) sa bawat kapanahunan ay sumasalamin sa liwanag ng Anak. Ginawa nilang lahat ito sa pamamagitan ng Banal na Espiritu.

Si Pablo ang unang mensahero at sinabi niya sa Galacia 1:8 na kung sinumang anghel, sinumang mensahero, sinumang kinatawan, kahit sino pa siya—kung mangaral siya ng ibang ebanghelyo kaysa sa ipinangaral ni Pablo, hayaan siyang masumpa. Alam ni Pablo na matapos siyang umalis ang mga mababangis na lobo ay papasok. Alam niya na si Satanas, ang kanyang sarili, ay maaaring lumitaw bilang isang anghel ng liwanag kaya kung gaano pa ang kanyang mga ministro. Kaya nagbabala siya na ang Ebanghelyong ito ay palaging magiging pareho. Ngayon si Pablo ay nabautismuhan sa Pangalan ni Jesus at muling nagbautismo kung saan ang mga tao ay hindi pa gaanong nalubog. Inayos niya ang iglesia at itinuro ang wastong paggamit ng mga kaloob ng Espiritu at pinatunayan na sila ay mananatili sa iglesia hanggang sa dumating si Jesus. Kaya ang susunod na mga mensahero, lahat ng natitirang anim, sa pamamagitan ng parehong Espiritu Santo, ay mag-aapoy sa parehong apoy at magbibigay ng parehong liwanag ng Ebanghelyo ni Hesu-kristo at ang mga palatandaan ay susunod sa kanila. Kwalipikado ba si Irenaeus? Oo. Si Martin? Oo. Si Columba? Oo. Si Martin Luther ba? Pinaka sigurado. Si Wesley ba? Oo ginoo, siya ay nagkaroon ng isang mahusay na ministeryo at kahit na nanalangin para sa kanyang kabayo na gumaling at ito ay nangyari. Hayan. Pitong kapanahunan ng iglesia at pitong mensahero na magkatulad, at si Paul ay nagpahayag ng sumpa sa sinumang nagsabing siya ay isang mensahero ngunit may ibang ebanghelyo at namuhay sa ibang liwanag.

Ngayon ba ang huling pahayag ko ay umaayon sa iba pang bahagi ng Salita? Oo. Sinasabi sa Salita na kung ang sinumang tao ay magdagdag sa aklat na ito o magbawas mula rito, siya ay hahatulan at hahatulan sa paghatol ng Diyos.

Sinabi ng Diyos,

"Dadagdagan ko ang mga salot na nakasulat sa aklat na ito o kukunin ko ang kanyang bahagi sa Aklat ng Buhay."

Apocalipsis 22:18.

Kaya nakikita natin na ang Pitong Espiritu ay talagang tumutukoy sa Isang Espiritu ng Diyos na gumagawa ng kalooban at Salita ng Diyos sa iba't ibang henerasyon. Gusto kong ilarawan iyon mula sa Salita. Ang Espiritu ng Diyos ay makapangyarihan kay Elijah. Pagkatapos ang Espiritu ring iyon ay dumating kay Eliseo sa dalawang lupi na epekto. Pagkaraan ng ilang siglo, ang parehong Espiritu na tinatawag nating Espiritu ni Elias upang ilarawan ang ministeryo Nito, ay bumalik kay Juan Bautista. Isang araw ang Espiritu ring iyon na tinukoy sa parehong paraan ng ministeryo ay darating sa isang tao para sa katapusan ng kapanahunan ng iglesia ng Gentil.

Muli: sinasabi ng Banal na Kasulatan na pinahiran ng Diyos si Hesus ng Nazareth ng Espiritu Santo at kapangyarihan at lumibot Siya sa paggawa ng mabuti, pinagaling ang lahat ng inapi ng diyablo. Sa pag-alis ni Jesus sinabi Niya sa Kanyang mga disipulo na manatili hanggang sa Pentecostes kung saan ang mismong Espiritu na nasa Kanya ay babalik at bababa sa kanila at pupuspin sila. Pagkatapos ang 'tinawag' na katawan na iyon (ang iglesia) ay magiging kahalili Niya sa lupa, hahalili sa Kanyang pwesto. At dahil ang Espiritu ring iyon na nasa Kanya ay nasa kanila, gagawin nila ang mismong parehong mga gawa. At sinumang tao na tunay na Katawan ni Jesu-Kristo (ang tunay na iglesia) ay magpapakita ng parehong mga gawa tulad ng ginawa ni Jesus at ng Pentecostal na simbahan dahil ang parehong Espiritu ay mananatili sa kanila. Alinmang ibang simbahan na walang Espiritu at ang mga pagpapahayag ay mananagot sa Diyos.

Sinasabi rin dito na ang pitong bituin na ito, o pitong mensahero sa pitong kapanahunan ay nasa Kanyang kamay. Siya ay naghahawakan sa kanila. Alam mo kaagad na kung sila ay hawak sa Kanyang kamay sila ay nauugnay sa Kanyang kapangyarihan. Iyan ang ibig sabihin ng kamay. Ito ay nagpapahiwatig ng kapangyarihan ng Diyos! At awtoridad ng Diyos. Wala ni isa sa kanila ang dumating sa kanyang sariling kapangyarihan at awtoridad. Iyan ang sinabi ni Pablo. Walang tao ang maglakas-loob. Kinakailangan nito ang awtoridad ng Diyos at ang kapangyarihan ng Espiritu Santo. Ang Ebanghelyo ay

ipinangangaral sa pamamagitan ng awtoridad ng Diyos sa kapangyarihan ng Espiritu. Ang mga lalaking ito ay binigyan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo. Lahat sila ay nanindigan sa sanlibutan. Maaari nilang gawin iyon. Sila ay puspos ng Diyos. Sila ay SINUGO o pinahintulutan ng Diyos HINDI sa pamamagitan ng sarili o ng ibang pang mga tao.

Ngayon ay mayroon sila ng hindi maaaring magkaroon ang sanlibutan. Sinabi ni Hesus na kapag Siya ay umalis ay ipapadala Niya ang Kanyang Espiritu Na hindi matatanggap ng sanlibutan. Iyan ay tama. Ang sanlibutan, o mga sistema ng sanlibutan ay hindi Siya makatanggap. Iyon ang organisasyon - ito ay sistema ng sanlibutan. Ipakita sa akin ang isang sistema ng simbahan sa sanlibutan na puspos ng Espiritu Santo. Gusto kong makita ito. Kung maaari mong ipakita sa akin tulad ng isang simbahan ikaw ay nakakahanap ng isang pagkakamali sa Salita. Hindi ginoo. Wala ni isa sa mga mensaherong ito ang naorganisa. Alinman sila ay pinalayas o nakalabas dahil sila ay nahatulan ng kasalanan ng organisasyon. Paano posibleng nasa organisasyon ang Banal na Espiritu kung organisasyon ang pumalit sa Espiritu at ang mga denominasyon ang pumalit sa Salita? Tandaan, ang "Organisasyon" ay "KAMATAYAN". Ito ay hindi maaaring iba pang kaparaanan. Kung ang sanlibutan ay humalili, ang Espiritu ay aalis.

Oo, ang Espiritu ay hindi pitong Espiritu kundi ISA. Siya ay palaging magiging pareho at kumilos nang pareho. At ang pitong mensahero ay magkakaroon ng parehong Espiritu at magtuturo ng parehong Salita at magkakaroon ng parehong kapangyarihan. At kung ang iglesya ay ang tunay na iglesia magkakaroon ito ng mismong Espiritu at Salita at mga gawa ng kapangyarihan na mayroon sila noong Pentecostes. Sa pamamagitan ng karanasan ito ay magiging isang Pentekostal na iglesia; at magkakaroon ng mga wika, at pagpapakahulugan, at propesiya, at mga pagpapagaling. Ang Diyos ay nasa kalagitnaan niya at ang Diyos ay magpapahayag ng Kanyang sarili sa kalagitnaan niya gaya ng dati. Hallelujah! At siya ay hindi organisado. Huwag kalimutan yan.

Ngayon ay makikita natin na si Jesu-Kristo ay inihahayag ang Kanyang sarili sa mga kapanahunan sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu sa mga mensahero. Sila ay gaya ni Moises sa mga anak ni Israel. Kung paanong nagkaroon siya ng paghahayag para sa kanyang araw, gayon din ang bawat mensahero ay mayroong paghahayag at ministeryo ng Diyos para sa araw na iyon.

Kaya kapag nakita natin na ang mga mensahero ay nasa Kanyang kamay, nakikita natin na ipinakilala ng Panginoon ang Kanyang sarili sa mga lalaking ito at ipinagkaloob sa kanila ang Kanyang kapangyarihan. Hindi sapat na iniugnay Niya ang Kanyang sarili sa buong iglesia, na nakita natin nang Siya ay makitang nakatayo sa gitna ng pitong gintong kandelerero. Hindi rin sapat na makita natin ang limang lupi na ministeryo ng Efeso 4 (mga apostol, mga propeta, mga guro, mga ebanghelista, mga pastor). Sapagkat sa bawat kapanahunan ay naliligaw ang simbahan, at hindi lamang ang mga layko kundi ang grupo ng mga klero—ang mga pastol ay mali pati na rin ang mga tupa. Pagkatapos ay dinala ng Diyos ang Kanyang Sarili sa eksena bilang Punong Pastol sa mga ministeryo ng pitong lalaking ito upang akayin ang Kanyang mga tao pabalik sa katotohanan at sa masaganang kapangyarihan ng katotohanang iyon.

Ang Diyos ay nasa Kanyang mga tao—lahat ng Kanyang mga tao, sapagkat kung ang sinumang tao ay walang Espiritu ni Kristo siya ay wala sa Kanya. At Siya ang Salita. Iyan ang magiging Salita na makikilala sa mga tao. Ngunit naglagay Siya ng espesyal na pamumuno sa mga lalaking ito na Kanyang pinili at sa pamamagitan ng determinadong payo ng Kanyang sariling kalooban. Lumilitaw ang mga ito nang isang beses sa bawat kapanahunan. Ito ay ang parehong Espiritu sa kanila. Napakalayo nito sa maling pananampalataya ng Roma. Mayroon silang isang tao na kanilang pinili—isa-isa—walang gumagawa ng kapangyarihan ng Diyos—walang nananatili sa Salita ng Diyos—bawat isa ay naiiba sa nauna sa kanya at idinaragdag ang nais niya na para bang siya ay Diyos. Wala ang Diyos dito. Ngunit Siya ay nasa Kanyang mensahero at siya na nais magkaroon ng kapunuan ng Diyos ay susunod sa mensahero bilang ang mensahero ay isang tagasunod ng Panginoon sa pamamagitan ng Kanyang Salita.

"Ang may pitong Espiritu ng Diyos at ang pitong bituin."

Apocalipsis 3:1.

Habang ang Panginoon ding ito ay nakilala ang Kanyang sarili kasama ng tao sa pagkakatawang-tao, muli Niyang kinikilala ang Kanyang sarili sa tao sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu sa loob ng tao. "Akin ang mga ito," sabi ng Panginoon. Ang pitong mensaherong puspos ng Espiritu ay sa Panginoon. Maaari silang itakwil. Maaari silang tanungin. Sa katunayan, sa isipan ng mga tao ay maaaring hindi man lang sila kuwalipikado—gayunpaman, sila ang mga mensahero para sa kanilang kapanahunan. Ang Diyos ay gumamit ng isang Abraham (siya ay nagsinungaling), Siya ay gumamit ng isang Moises (siya ay naghimagsik), isang Jonas (siya ay sumuway), isang Samson (siya ay nagkasala), isang David (siya ay pumatay). Gumamit din siya ng Josue, at isang Jose. At ang mga may matitinding dungis ay mas marami kaysa sa mga tila perpekto ang mga kasaysayan. LAHAT AY, AT ANG KANYANG. Walang maglakas-loob na tanggihan iyon. Ginamit Niya sila sa pamamagitan at sa pamamagitan ng Banal na Espiritu na Kanyang inilagay sa loob nila. Sa kanilang sariling Guro sila ay tumayo o nahulog. At sa kanilang lahat ay natupad

ang soberanong kalooban ng Diyos. Hayaan ang panlabas na kasaysayan na subukang pabulaanan ito, nananatili pa rin ito. Ang Eternal na Diyos ay lumalakad pa rin sa kalagitnaan ng mga gintong lampara at ipinapadala ang Kanyang mga mensahero sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu kasama ng Salita sa mga tao sa bawat kapanahunan.

Ang Pagtuligsa

Apocalipsis 3:1 b,

"Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na ikaw ay may pangalang ikaw ay nabubuhay, at ikaw ay patay."

Apocalipsis 3:2 b,

"Sapagka't hindi ko nasumpungan ang iyong mga gawa na sakdal sa harap ng Diyos."

Ngayon dito, sa katunayan, ay isang napaka-kakaibang bagay. Sa bawat panahon hanggang sa puntong ito, una sa lahat, pinuri ng Espiritu ang mga tunay na mananampalataya, at pagkatapos ay tinuligsa ang huwad na baging ng ubas. Ngunit sa panahong ito ay maliwanag na mayroong walang pakundangan na pagwawalang-bahala sa Panginoon at sa Kanyang Salita na ang buong mensahe sa ikalimang kapanahunang ito ay tumutunog sa paghatol.

"Alam ko ang iyong mga gawa."

Ano ang mga gawaing ito na dumating sa harapan ng Panginoon at nagdulot ng Kanyang sama ng loob? Buweno, alam mo na ang bawat kapanahunan ay lumipas sa susunod na kapanahunan, kaya mayroon tayong pagpapatuloy ng mga gawa ng ikaapat na kapanahunan hanggang sa ikalima. Ang mga gawaing ito gaya ng alam mo na ay:

Ang pamumuno ng Banal na Espiritu ay pinalitan ng isang herarkiya ng tao.

Ang dalisay na Salita ng Diyos at ang libheng pakinabang nito sa lahat ng tao ay inalis para sa mga kredo, dogma, mga orden ng simbahan, atbp.

Ang pagsamba sa Espiritu at mga Kaloob ng Espiritu at lahat ng nauukol sa tunay na pagsasama-sama ng mga santo sa komunidad ay isinantabi para sa liturhiya at literal na pagsamba sa diyus-diyosan, mga paganong kapistahan, atbp.

Mariang ini-idolo ay may mas malaking lugar sa Kristiyanong pagsamba, hanggang sa siya ay aktuwal na umako sa isang lugar ng pagka-Diyos at ang Anak ay dinala mula sa Kanyang matayog na posisyon sa ibabaw ng lahat upang maging sunud-sunuran sa isang tao na tinatawag na papa, na tinawag ang kanyang sarili bilang kinatawan ni Kristo.

Ang mga lumaban sa kakila-kilabot na anti-Kristong simbahan ay nawasak. Ang mga nanatili dito ay natagpuan ang kanilang mga sarili ang tao-tauhan ng simbahan maging sila ay magsasaka o hari. Ang kanilang buhay ay hindi sa kanila, at ni ang kanilang buhay ay kay Kristo, ngunit sila ay kabilang sa katawan, kaluluwa, at espiritu sa Simbahan ng Roma. Nag-usap sila tungkol sa dugo ni Kristo, ngunit binili nila ang kanilang kaligtasan ng pera, at binili nila ang kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ng ginto o penitensiya. Ang mas mayaman sa kanila ay natagpuan na isang masayang sitwasyon nang pinahintulutan sila ni Pope Leo X na bumili ng mga indulhensiya para sa mga kasalanan na hindi pa nagagawa upang sila ay madaling magplano ng kanilang mga kakila-kilabot na krimen at pagkatapos ay magpatuloy upang isagawa ang mga ito, alam na ang papa ay napatawad na kanilang mga kasalanan. Ang Salita ng Diyos ay itinago sa kanila, kaya sino ang makakaalam ng katotohanan! Dahil ang katotohanan ay nagmumula lamang sa Salita, ang mga tao ay ikinulong sa isang piitan ng Simbahang Romano, naghihintay ng kamatayan, at pagkatapos ng kamatayan ang paghuhukom. Ngunit ang dakilang patutot, lasing sa dugo ng mga martir at walang pag-iisip sa paghatol, ay mabangis na pumatay ng mga tao sa parehong espirituwal at pisikal na kamatayan.

Ngayon sa pagtatapos ng ikaapat na kapanahunan na magiging simula din ng ikalimang kapanahunan, ang pagsalakay ng mga Turko sa Constantinople ay nagpadala ng mga matatalinong iskolar ng Silangan kasama ang kanilang mga manuskrito ng Griyego sa Kanluran. Ang kadalisan ng Salita at ang mga turo ng mga tunay na mananampalataya ay ipinalaganap sa gayon. At hindi lamang ang mahuhusay na gurong ito ang may malaking kahalagahan kundi pati na rin ang pag-imbento ng kung ano ang naging batayan ng ating modernong mga palimbagan ay natuklasan, na nagpapadali sa paggawa ng mga aklat. Kaya't nalaman nating masasagot ang matinding gutom at pangangailangan para sa Bibliya.

Itinaas ng Diyos ang maraming makapangyarihang tao kung saan si Luther ay isa lamang. Si Calvin at Zwingli ay dalawa pang luminaries at bukod sa mga ito ay marami, marami pang hindi gaanong kilala. Gayunpaman, kahit na ang lahat ng ito ay hindi walang kabuluhan, ang makapangyarihang gawain ng Diyos ay talagang hinadlangan ng mismong mga taong ito. Sa isang bagay, HINDI nila tinutulan ang pag-

aasawa ng Simbahan-Estado ng Konseho ng Nicene ngunit talagang pinalaganap ang pagsasamang iyon.

Ang pagtatanggol ng Ebanghelyo ng estado ay tinanggap kahit na walang Salita para dito. At bagaman makikita natin ang "poot ng tao na pumupuri sa Diyos," sa mga pangyayaring gaya ng pagharap ni Henry ang Ikawalo para sa repormasyon at pagtanggol sa awtoridad ng papa, ito ay malayo sa katotohanan ng Pentecostes at proteksyon ng isang makapangyarihang Diyos.

Sa kabila ng patuloy na pagtuturo ni Luther laban sa panghihimasok ng labas sa mga usapin ng lokal na simbahan ay hindi niya nagawang linisin ang isipan ng mga tao sa konsepto ng "Obispo, Arsobispo" ng pamahalaan ng simbahan. Kaya ang simbahan ay gumawa ng isang hakbang sa tamang direksyon ngunit nanatili pa ring nakagapos, kaya sa madaling sabi siya ay muling nabilanggo sa parehong piitan kung saan siya nagtangkang tumakas.

Hindi pa man napupuno ang sarong ng mga kasuklam-suklam na gawa. Hindi lamang si Luther sa pamamagitan ng mahinang paghatol ay nag-udyok sa labanan at sa gayo'y naging sanhi ng pagkamatay ng maraming tao; ngunit ang partido ni Zwingli ay inuusig hanggang sa bilanguan ang makadiyos na si Dr. Hubmeyer, at kahit na hindi siya ibigay nito sa istaka, ito ay talagang responsable sa malaking sukat para sa kanyang pagkamatay sa pamamagitan ng apoy. At hindi kukulangin ang ginawa ni Calvin, dahil hiniling niya na arestuhin si Servetus na nakakita at nagturo ng kaisahan ng Panguluhang Diyos. Pagkatapos ay nilitis ng Estado ang kapatid na ito, at sa pagkadismaya ni Calvin ay sinunog siya sa tulos.

Kung mayroon mang panahon ng denominasyonal na kasigasigan ito ay sa kalunos-lunos na panahong ito. Ang mga salita ni Comenius ay naglalarawan ng karamihan sa panahong ito. Sinulat ni Comenius ang "ISANG BAGAY NA KINAKAILANGAN." Inihahambing Niya ang mundo sa labirint, at ipinapakita na ang daan ay sa pamamagitan ng pag-iwan ng hindi na kailangan, at pagpili ng isang bagay na kinakailangan—si kristo. Ang malaking bilang ng mga guro, sabi niya, ang dahilan ng maraming mga sekta, kung saan malapit na tayong walang mga pangalan na natitira. Itinuring ng bawat iglesya ang sarili bilang ang tunay, o hindi bababa sa pinakadalisay, pinakatotoong bahagi nito, habang sa kanilang sarili ay pinag-uusig nila ang isa't isa nang may pinakamapait na poot. Walang pagkakasundo ang dapat asahan sa pagitan nila; sinasalubong nila ang awayan na may hindi mapagkakasunduang awayan.

Mula sa Bibliya ay hinuhubog nila ang kanilang iba't ibang mga kredo; ito ang kanilang mga tanggulan at tanggulan kung saan sila ay nakabaon sa kanilang sarili at nilalabanan ang lahat ng mga pag-atake. Hindi ko sasabihin na ang mga pagtatapat ng pananampalataya na ito—sapagkat maaari nating aminin sa karamihan ng mga kaso na sila ay gayon—ay masama sa kanilang sarili. Sila ay naging gayon, gayunpaman, sa kanilang pinapakain ang apoy ng poot; sa pamamagitan lamang ng pag-alis ng mga ito nang sama-sama ay posible na magtrabaho sa pagpapagaling ng mga sugat ng Simbahan. "Sa labirint na ito ng mga sekta at iba't ibang mga pag-amin ay kabilang ang isa; ang pagmamahal sa alitan... Ano ang nakamit nito? Ang isang natutunan na alitan ba ay naayos na? Hindi kailanman. Ang kanilang bilang ay nadagdagan lamang.

Si Satanas ang pinakadakilang sopisto; hindi pa siya nadaig sa alitan ng mga salita... Sa Banal na paglilingkod ang mga salita ng mga tao ay kadalasang naririnig kaysa sa Salita ng Diyos. Ang bawat isa ay nag-uusap ayon sa gusto niya, o pumapatay ng oras sa pamamagitan ng mga natutunang mga pananaliksik at pasinungalingan ang mga pananaw ng iba. Tungkol sa bagong kapanganakan at kung paanong ang isang tao ay kailangang mabago sa pagkakahawig ni Kristo upang maging kabahagi ng Banal na Kalikasan (II Pedro 1:4), halos walang sinasabi. Sa kapangyarihan ng mga susi, ang Simbahan ay halos nawalan ng kapangyarihang magbigkis, tanging ang kapangyarihan ng pagkakalayas ay nananatili... Ang mga sakramento, na ibinigay bilang mga simbolo ng pagkakaisa, ng pag-ibig, at ng ating buhay kay Kristo, ay ginawang okasyon ng pinakamapait na tunggalian, sanhi ng pagkakapootan sa isa't isa, isang sentro ng sektaryanismo...

Sa madaling salita, ang Sangkakristiyanuhan ay naging isang labirint. Ang pananampalataya ay nahati sa isang libong maliliit na bahagi at ikaw ay ginawang erehe kung mayroong isa sa kanila na hindi mo tinatanggap... Ano ang makakatulong? Isang bagay lamang ang kailangan, bumalik kay Kristo, tumitingin kay Kristo bilang ang tanging Pinuno, at lumakad sa Kanyang mga yapak, isinasantabi ang lahat ng iba pang mga paraan hanggang sa maabot nating lahat ang layunin, at makarating sa pagkakaisa ng pananampalataya (Efeso 4:13). Kung paanong itinayo ng makalangit na Guro ang lahat sa batayan ng Kasulatan ay dapat nating iwanan ang lahat ng mga partikularidad ng ating mga espesyal na pagtatapat at masiyahan sa inihayag na Salita ng Diyos na pag-aari nating lahat. Taglay ang Bibliya sa ating kamay dapat tayong umiyak: Naniniwala ako sa inihayag ng Diyos sa Aklat na ito; Masunurin kong susundin ang Kanyang mga utos; Umaasa ako sa Kanyang ipinangako Mga Kristiyano, makinig kayo! Mayroon lamang isang buhay, ngunit ang Kamatayan ay dumarating sa atin sa isang libong anyo. Mayroon lamang isang Kristo, ngunit isang libong Anticristo... Kaya alam mo, O Sangkakristiyanuhan, ano ang isang bagay na kinakailangan. Alinman sa iyong pagbabalik kay Kristo o ikaw ay pupunta sa kapahamakan tulad ng Antikristo. Kung ikaw ay matalino at mabubuhay, sundin ang Pinuno ng Buhay.

Ngunit kayo, mga Kristiyano, ay nagagalak sa inyong pag-agaw,... pakinggan ang mga salita ng inyong Pinuno sa Langit, 'Lumapit kayo sa Akin.'... Sumagot sa isang tinig, 'Kahit na, darating kami'".

Ngayon ko lang nasabi na ang panahong ito ay nagbigay ng napakalaking paglago sa denominasyonal na espiritu. Kung ang saloobin ng mga taga-Corinto na "Ako ay kay Pablo, ako kay Cefas" ay ipinakita, ito ay ngayon. May mga Lutherans, Hussites, partido ni Zwingli, atbp. Ang ganitong pagkapira-pirasong katawan ay malungkot. Sila ay nabubuhay ng isang pangalan ngunit patay na. Tiyak na patay na sila. Namatay sila sa sandaling nag-organisa sila. Ang mga dakilang grupo ay nag-organisa at nagtali sa kanilang sarili sa matrimonya sa estado. Yan ang gumawa nito. Sila ay tapos na. Narito ang mga Lutheran na pumuna sa Simbahang Romano. Alam nila ang kawalang-katarungan ng pulitikal at espirituwal na mga unyon—ngunit si Luther (gaya noong si Pedro ay labis na nabalanse ng mga Hudaizer) ay nagpatuloy at ginawa ang estado sa halip na ang Diyos, ang tagapagtanggol ng pananampalataya. Ito ang unang denominasyon ng reputasyon na lumabas mula sa patutot, ngunit nang mamatay si Luther ay hindi nagtagal hanggang sa nagkaroon ito ng bahagdan na tulad ng kanyang nakipaglaban. Ang pagkilos na ito ng Diyos, sa oras na dumating ang ikalawang henerasyon ay bumalik na sa ilalim ng pakpak ng kanyang ina. Bumalik na siya at hindi niya alam. Kinuha nila ang kanilang sariling pangalan kaysa sa Kanyang Pangalan. Nabubuhay din sila sa kanilang sariling pangalan.

At ang lahat ng mga denominasyon ay ginagawa ang mismong bagay ngayon. Namumuhay sila ng kanilang sariling pangalan, at hindi ang Pangalan ng Panginoong Hesu-kristo. Iyan ay madaling makita para sa bawat simbahan ay kilala sa paraan ng pagsamba ngunit walang nakikilala sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos. Nariyan ang iyong pagsubok. At gusto kong mapansin mo dito mismo na ang panahong ito ay walang mga palatandaan at kababalaghan sa gitna nila. Ibinigay nila ang kapangyarihan ng Diyos para sa kapangyarihan ng estado. Kumapit sila sa kanilang sariling pangalan; ginawa nilang dakila ang kanilang mga pangalan. Iyon ay ang lumang espiritu ng pagkuha ng lahat sa kanyang kulungan. Ngayon gusto ng mga Bautista na lumapit ang mga Metodista sa mga Bautista. Ang mga Metodista ay gustong i-proselita ang mga Presbitero. At gusto ng mga Pentekostal silang lahat. Ang bawat isa ay nag-aangkin na nag-aalok ng pinakamaraming at nagtataglay ng pinakamalaking pag-asa— isang uri ng pintuan sa langit, o hindi bababa sa, ang daan patungo sa mas masaganang pasukan. Gaano kalunus-lunos ang lahat ng ito.

Ang denominasyonal na espiritong ito ay nagpasulat sa lahat ng mga denominasyon ng kanilang mga manwal at nagtuturo ng kanilang mga kredo, nagtayo ng kanilang mga katungkulan at mga pamahalaan ng simbahan at pagkatapos ay sinasabi ng bawat isa na siya, at siya lamang, ay tunay na nagsasalita para sa Diyos dahil siya ang pinakamahusay na kwalipikado. Ngayon kung hindi iyon ang eksaktong ginagawa ng papa at ng Simbahang Romano! Sila ay doon mismo sa likod kasama ang kanilang ina, ang patutot, at hindi alam iyon.

Sa pagtatapos ng aming mga komento sa talatang ito, "mayroon kang isang pangalan na ikaw ay nabubuhay at ikaw ay patay," hindi ko masyadong maikikintal sa iyo na ang kapanahunang ito, bagama't ito ay nagdulot ng repormasyon, ay pinaka mahigpit na sinaway ng Diyos sa halip na purihin, sapagkat ITO AY NAGHAHASIK NG BINHI NG DENOMINASYON NA NAG-ORGANISA SA PATUTOT, pagkatapos na buksan ng Diyos ang isang pinto ng pagtakas. Nang maganap ang paglayo sa Simbahang Katoliko, hindi ito tunay na Espirituwal sa kabuuan, ngunit mas pulitikal. Karamihan sa mga tao ay sumang-ayon sa Protestantismo dahil gaya ng sinabi ko, kinasusuklaman nila ang sistemang Romano ng pagkaalipin sa pulitika at pananalapi. Kaya, sa halip na ito ay isang dakilang Espirituwal na pagkilos na may lahat ng mga tanda ng impluwensya ng Banal na Espiritu tulad ng noong ginamit ng Diyos ang puro Espirituwal na paraan upang maisakatuparan ang Kanyang mga layunin noong Pentecostes, ito ay talagang isang GAWA KUNG SAAN ANG GALIT NG TAO AY PINURI ANG DIYOS, at ang mga resulta ay kahalintulad ng kasaysayan ng Israel nang umalis siya sa Ehipto at gumala sa disyerto, na hindi nakarating sa Canaan. Gayunpaman, marami ang nagawa na kung saan ang pamatok ng Roma ay nabali kahit na bahagyang, ang mga tao ay maaari na ngayong tumanggap ng Salita ng Diyos at sumuko sa impluwensya ng Espiritu nang walang labis na takot gaya ng dati. Nagbukas ito ng pinto sa dakilang panahon ng misyonero na sumunod.

Ang Jezebel ng Tiatira ay walang mood na talikuran ang kanyang paghawak sa mga tao, at sa gayon ay nakikita natin ang kanyang anak na babae na si Athaliah na itinaas ang kanyang ulo sa Kapanahunan ng Sardiseo na may pag-asa na magagawa niyang sakalin ang tunay na binhi sa pamamagitan ng kanyang mga pakana ng organisasyon.

Ang Babala

Apocalipsis 3:2,

"Magpuyat ka, at pagtibayin mo ang mga bagay na natitira, na malapit ng mamatay: sapagka't wala akong nasumpungang iyong mga gawang sakdal sa harapan ng aking Dios."

Nais kong masabi na ang Sardisean Age ay isang pagpapanumbalik sa halip na isang repormasyon.

Hindi ko masasabi iyan. Ang Salita ay hindi tinatawag itong isang pagpapanumbalik, ngunit tiyak na tinatawag itong isang reporma. Kung ito ay isang pagpapanumbalik, ang kapanahunang iyon ay isa na namang kapanahunan ng Pentekostal. Ngunit ito ay hindi. Ang pinakamainam na masasabi tungkol dito ay, "Palakasin ang nananatili, na handang mamatay." May isang bagay na nawawala. Naku, oo, tiyak na mayroon. Ang kapanahunang ito ay may katwiran, ngunit ito ay nakaligtaan ang pagpapakabanal at ang Bautismo sa Espiritu Santo. Iyan ang orihinal na plano ng Diyos. Iyan ang mayroon sila sa Pentecostes. Sila ay inaring-ganap, sila ay pinabanal, at napuspos ng Espiritu Santo. Bakit, pakinggan mo ako, ang dahilan ng pagiging inaring-ganap at banal ay hanggang sa wakas upang mabautismuhan ka ng Espiritu Santo.

Iyan ang dahilan na mayroong isang Iglesia. Ito ang templo ng Diyos na puspos ng Diyos, maging ang Espiritu Santo. Ang parehong Espiritu na nasa kay Hesus habang Siya ay naririto sa lupa, na nagdulot sa Kanya na gawin ang mga makapangyarihang gawa na Kanyang ginawa ay bumalik sa iglesia noong Pentecostes upang magawa nila ang mga gawa na Kanyang ginawa. Ang kapanahunan ito ay walang mga gawaing ganun. O, mayroon silang nakasulat na Salita, (ngunit hindi ang ipinahayag na Salita). Ito ang panahon ng repormasyon. Ngunit huwag matakot sa maliit na kawan, sinabi ng Diyos, "Ibabalik ko," at ang repormang ito ang magiging simula nito. Siya ay paparoon (ayon sa Kanyang pangako) na ibalik ang iglesya mula sa kaibuturan ni Satanas sa Madilim na Kapanahunan tungo sa Kalaliman ng Diyos na mayroon sila noong Pentecostes at sa mga unang ilang taon ng pag-iral ng iglesia.

Ngayon mag-ingat, at makuha ito. Sabi sa ikalawang talatang ito na nabasa ko, "Sapagkat hindi ko nasumpungang sakdal ang iyong mga gawa sa harap ng Diyos." Alam mo ba kung ano talaga ang kahulugan ng 'hindi perpekto'? Ito ay 'hindi natupad.' Ang kapanahunan ito ay isang hindi natupad na kapanahunan. Ito ay simula lamang ng panunumbalik. Kaya nga sinabi ko na tinawag itong Repormasyon ng Bibliya—hindi pagpapanumbalik. Ito ay nagsimula sa doktrina ng inaring-ganap na ang ibig sabihin ay ang kaligtasan ay lahat ng Diyos. O, kung paano ipinangaral ni Luther ang dakilang kapangyarihan ng Diyos at paghirang. Alam niyang biyaya ang lahat ng ito. Pinaghiwalay niya ang simbahan mula sa pamamahala sa pamamagitan ng eklesyastikong pamunuan. Winasak niya ang mga idolo. Ibinasura niya ang mga pagtatapat sa mga pari. Binatikos niya ang papa. Napakaganda nito, noong nagsimula siya, ngunit sinabi ng Diyos 1500 taon na ang nakalilipas, "Luther, sisimulan mo ang mga bagay-bagay, ngunit ang iyong kapanahunan ay makikita na ang lahat ng ito ay hindi natutupad, iniwan ko iyon sa ibang pagkakataon." Hallelujah, naghahari ang ating Diyos! Alam niya ang katapusan mula sa simula. Oo, si Luther ang Kanyang mensahero. Mukhang hindi ito, habang sinusuri natin ang mga bahid. Pero may isang lalaki na si Jonah, may mga pagkukulang din siya sa buhay niya. Siya ay isang propeta kahit na ikaw at maaaring hindi ko gustong sabihin ito batay sa kung paano siya kumilos. Ngunit alam ng Diyos ang mga ito na sa Kanya at mayroon Siya ng Kanyang paraan tulad ng ginawa Niya kay Jonas. Nagkaroon Siya ng Kanyang paraan kasama si Luther sa kapanahunang iyon, at magkakaroon Siya ng Kanyang paraan hanggang sa katuparan.

Ngayon ito ay isang hindi natupad na kapanahunan. Ito ay isang kapanahunan ng repormasyon. Ngunit iyon ang kung paano ginusto ng Diyos. Gusto kong ilarawan iyan sa inyo tulad ng ginawa ko sa isang nakakamanghang kapatid na Lutheran na isang pangulo ng isang napakahusay na seminaryo sa Kanluran. Inanyayahan ako sa kanyang lugar upang kumain ng hapunan kasama niya at makipag-usap sa kanya tungkol sa Banal na Espiritu. Naguguluhan siya sa maraming bagay at sinabi niya sa akin, "Ano ang mayroon kaming mga Lutheran?"

Sinabi ko, "Buweno, mayroon kang Kristo."

Sabi niya, "Gusto namin ang Espiritu Santo. Sa palagay mo ba nakuha namin Ito?"

Sabi ko, "Potensyal, naniniwala ka rito."

Sinabi niya, "Ano ang ibig mong sabihin, potensial? Kami ay nagugutom para sa Diyos. Nagbasa kami ng aklat tungkol sa Pentecostes at sa mga kaloob ng Espiritu, kaya ang ilan sa amin ay lumipad patungong California upang makita ang may-akda. Nang makarating kami doon sinabi niya sa amin na kahit na isinulat niya ang aklat, wala siyang mga kaloob. Ngayon nang makita namin ang operasyon ng mga kaloob sa iyong ministryo, gusto ka naming kausapin, dahil dapat may alam ka tungkol sa kanila."

Ngayon ang seminaryo ng kapatid na ito ay nasa labas ng bansa at napapaligiran ng maraming ektaryang lupang sakahan kung saan maaaring magtrabaho ang mga estudyante at sa gayon ay mabayaran ang kanilang paraan hanggang sa kolehiyo. Mayroon din siyang mga pabrika na may kinalaman sa bukirin upang magbigay ng karagdang trabaho. Kaya gamit ang kanyang mga bukirin upang ilarawan ang aking usapin, sinabi ko, "Minsan ay may isang tao na pumunta sa kanyang sariling lupa upang magtanim ng isang bukirin ng mais. Hinugot niya ang mga tuod, inalis ang mga bato, inararo at tinanggal ito at saka nagtanim ng kanyang mais. Tuwing umaga ay tumitingin siya sa buong field; ngunit isang umaga sa halip na tigang na lupa ay nakita niya ang libu-libong maliliit na dahon na umusbong. Sinabi niya," Purihin ang Diyos para sa aking bukirin ng mais. " Pagkatapos ay tinanong ko

siya, "May mais ba ang lalaki?"

Sinabi niya, "Buweno, sa isang banda mayroon siya."

Sabi ko, "Potensyal, oo; at iyan ay kayong mga Lutheran sa repormasyon, na inilabas ang inyong maliit na usbong na dahon, kita n'yo? Ang mais ay nagsimulang lumaki. (Matapos itong mabulok sa lupa sa panahon ng Madilim na Kapanahunan). Matapos ang ilang mga dugtungan ay may mainam malalaking tangkay, at isang araw lumitaw ang isang lambo ng sutla. Ang lambo ng sutla na iyon ay tumingin sa mga usbong na dahon at sinabi, "Kayong mga lumang pormal na Lutheran ay walang anumang bagay. Tingnan mo kami, kami ang mga taga lahi, ang mga dakilang misyonero. Ang ating panahon ay ang panahon ng misyonero." Ang edad ng lambo na iyon ay ang Kapanahunan ng Wesleyan. Sila ang pinakadakilang mga misyonero at higit pa sa amin sa aming kapanahunan. Ano ang ginawa ng kapanahunan iyon? Ito ay nakakalat tulad ng farina sa simoy ng hangin.

"Ngayon ano ang susunod na hakbang? Lohikal na iniisip natin na iyon ang aktwal na pagbuo at pag-aani ng butil—ang nakumpletong siklo. Ngunit hindi ganoon. Mayroon pang iba pang yugto. Ang yugtong iyon ay kapag ang balat o ipa ay nabuo upang takpan ang binhi. At iyon mismo ang nangyari sa ikot ng Espirituwal na ito. Sa pagpasok ng ikadalawampung siglo, sa simula ng Kapanahunan ng Laodicean, nagkaroon ng malawakang paniniwala na ang Espiritu Santo ay bumabagsak nang eksakto tulad ng ginawa Niya noong Pentekostes. Ang mga tao ay nagsasalita ng iba't ibang wika at nag-aangkin na sila ay nabautismuhan ng Espiritu Santo na may katibayan ng pagsasalita ng mga wika. Ngunit nakalakad ako sa mga taniman ng butil ng maraming beses, at doon sa huling bahagi ng tag-araw ay pumitas ako ng mga uhay ng trigo at ipinahid ang mga ito sa aking kamay upang makakuha ng butil, nang sa aking sorpresa ay WALANG KAHIT ANONG BUTIL NG TRIGO NA NANDUN SA IPA, BAGAMAN ITO AY TOTOONG SIGURADONG TILA MAY TRIGO DUN. Ito ay isang perpektong larawan ng tinatawag na pagkilos ng Pentekostal.

At na ito ay isang napatunayang katotohanan ay matatagpuan sa na ang mga taong ito ay ORGANISADO SA ISANG DOKTRINA at iginapos ang kanilang mga sarili sa likuran tulad ng ginawa ng organisasyong nauuna sa kanila, na nagpapatunay na sa halip na maging tunay na binhi, sila ang ipa o protektadong takip para sa binhi ng trigo. na dapat dumating. Ang yugtong ito ng ipa ay ang panahon na mapanganib na binanggit ni Hesus sa Mateo 24:24, "na nililintang ang mismong mga hinirang kung maaari." Oh, nadama ng tao na ang pantakip na ito, ang tinatawag na Kapanahunan ng Pentekostal ay ang tunay na binhi. Ngunit napatunayang ito lamang ang tagapagdala upang dalhin ang buhay hanggang sa kapanahunan kung saan darating ang tunay na pagpapanumbalik at ang Nobya ng Trigo ay nahayag sa kapangyarihang binanggit ng Ezekiel 47:2-5,

"Nang magkagayo'y dinala niya ako mula sa daan ng pintuang-daan sa hilaga, at dinala ako sa daan na wala hanggang sa lubos na pintuang-daan sa daan na tumingin sa silangan; at masdan, may tumakbo na tubig sa kanang bahagi.

At nang lumabas ang lalaking may linya sa kaniyang kamay sa silangan, ay sinukat niya ang isang libong siko, at dinala niya ako sa tubig; ang tubig ay nasa mga bukung-bukong.

Muli ay sinukat niya ang isang libo, at dinala ako sa tubig; ang tubig ay tuhod. Mulí ay sinukat niya ang isang libo, at dinala ako; ang tubig ay nasa balakang.

Pagkatapos ay sinukat niya ang isang libo; at isang ilog na hindi ko malampasan: sapagka't ang tubig ay nabuhay, ang tubig ay lumangoy, isang ilog na hindi malampasan.

"At ang paraan na ginawa ito ay sa pamamagitan ng perpektong kalooban at programa ng Diyos. Ang mga Lutheran ay mayroong Espiritu Santo na posibleng nasa ilalim ng inaring-ganap; ang mga Methodist ay nagkaroon Ito ng potensyal na nasa ilalim ng pagpapabanal at ngayon Ito ay ibinalik, isang panunumbalik—ang Espiritu Santo ay naririto."

"Maging maingat at palakasin ang mga bagay na nananatili na handang mamatay."

Ngayon ang mga ideya na ipinahayag sa dalawang salita, "mapagmatyag" at "palakasin" ay ang mga ito. Ang panood ay naglalaman ng hindi lamang ang ideya ng pagiging gising ngunit maging alerto. Kung hindi man ay nagpapahiwatig ng panganib at pagkawala. Ang ibig sabihin ng pagpapalakas ay higit pa sa pagbibigay ng lakas, nangangahulugan ito ng pag-aayos at pagtatatag para sa pagiging permanente. Ang dalawang utos na ito ay tumutukoy sa kung ano ang natitira sa KATOTOHANAN na mismo ay handa na o "malapit na" mamatay. Ang pagpapahayag na ito ng Espiritu ay dumating sa harap ko bilang isang paglalarawan. Isang grupo ng mga alipin, sa kabuuang pagkaalipin sa pisikal at moral na paraan ay bumangon at nakatakas mula sa kanilang mga bumihag (sa katunayan, iyon ang ibig sabihin ng Sardis: ang mga nakatakas). Sila ay hinabol at ang dakilang at maluwalhating tagumpay ang lahat ng natamo ay nawala lamang. Hindi pa sila nabawi, ngunit ang masasabi lang ay nakatakas na sila—hindi malinis na nakatakas gaya ng ilan ayon sa Salita. Nawalan sila ng maraming kalayaan.

Ngayon ang sabi ng Panginoon, "Posibleng bumalik ka sa pagkabihag; tingnan mong hindi ka na babalik. Upang maiwasan ang pagbabalik maging alerto at manatiling laging mapagbantay tungkol sa mga bagay ng iyong pagkabihag o mawawala sa iyo ang lahat. Palakasin ang iyong sarili ngayon sa kung ano ang iyong natitira sa paraang permanenteng maitatag kung ano ang mayroon ka at sa gayon ay matiyak laban sa pagkawala sa hinaharap. Ito ang magiging pagkakataon mo upang matupad ang hindi mo natutupad." Ngunit nagpatuloy ba sila? Hindi ginoo. Hindi nila pinakinggan ang tinig ng Espiritu at isa pang kapanahunan ang napunta sa pagkabihag at sa gayon ay itinaas ng Diyos ang iba na magsasagawa ng Kanyang kalooban. Nilampasan ng Diyos ang denominasyong Lutheran gaya ng ginawa Niya sa lahat ng iba, at hindi na sila babalik. Kailangang magpatuloy ang Diyos at sa bagong panahon ay magdala ng karagdagang katotohanan at kaunti pang pagpapanumbalik.

Paghuukom

Apocalipsis 3:3,

"Alalahanin mo nga kung paanong iyong tinanggap at narinig; at ito'y tuparin mo, at magsisi ka. Kaya't kung hindi ka magpupuyat ay pariryan akong gaya ng magnanakaw, at hindi mo malalaman kung anong panahon pariryan ako sa iyo."

Gusto kong magbasa ng isa pang pagsasalin (Wuest) ng talatang ito,

"Kung gayon, alalahanin mo, sa anong paraan na natanggap mo (ang katotohanan bilang isang permanenteng deposito) at kung anong paraan ang iyong narinig (ito) at mapangalagaan (ito), at magkaroon ng pagbabago ng isip nang sabay-sabay."

Napakaliwanag mula sa talatang ito na binigyan sila ng Diyos ng katotohanan bilang isang permanenteng deposito. Ito ay natanggap at hindi mababawi sa kanila. Ito ay nananatiling upang makita kung ano ang kanilang gagawin dito, kung isasaalang-alang nila ito o hindi. At totoo iyan. Binigyan sila ng pangunahing katotohanan ng buong Ebanghelyo, "Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya", "Ang kaligtasan ay sa Panginoon." Narinig nila ang katotohanan ng Bibliya na nagpabagsak sa mga doktrina ng Roma at itinatakwil ang lahat ng awtoridad ng papa. Alam nila ang katotohanan na ang simbahan ay hindi nagliligtas. Naunawaan nila ang hapunan ng Panginoon. Nagkaroon sila ng liwanag sa bautismo ng tubig. Inilabas nila ang mga imahe. Katotohanan? Kung bakit wala pang panahon na may higit pang mga lalaki na may napakaraming liwanag na ibinubuhos. Nagkaroon sila ng sapat na liwanag upang ganap na mabago ang lumang sistema o magsimula nang bago at hayaan ang Diyos na pamunuan sila, taludtod sa taludtod at tuntunin sa tuntunin. Natanggap nila ang katotohanan. Gusto nila ito at narinig ito.

Ngunit ang tanong ay, paano nila ito narinig? Narinig ba nila ito upang mabuo o ito ba ay may parehong saloobin na mayroon ang maraming mga Griyego—isang bagay na dapat pag-usapan at pag-isipang mabuti? Maliwanag na ang mayamang Salita ng katotohanan ay pinakikinggan sa paraang akademiko, sa halip na para sa praktikal na paggawa, dahil hinihiling ng Diyos na baguhin ang isip hinggil dito. Kung ito nga ang Salita ng Diyos na tunay, kung gayon, dapat itong sundin. Ang kabiguang sumunod ay magdudulot ng paghatol. Nang ang mga bantay ng sagradong templo ay natagpuang natutulog, sila ay binugbog at ang kanilang mga kasuotan ay sinunog. Ano ang gagawin ng Panginoon sa mga taong nasa kapanahunan ito ay nakapagpahinga sa kanilang bantay?

"Ako ay darating sa iyo bilang isang magnanakaw."

Ang sinaunang Sardis ay patuloy na ginigipit ng mga tulisan na lumusob mula sa mga burol at nanakawan ang mga tao. Kaya't alam na alam nila kung ano ang sinasabi ng Espiritu na ang pagdating ng Panginoon ay parang magnanakaw. Ang pagbabantay at paghahanda lamang ay sapat na upang maging handa para sa Kanyang pagparito. Ngayon alam natin na ito ay isang mensahe para sa huwad na puno ng ubas, sapagkat ang pagdating ng Panginoon ay magiging katulad noong mga araw ni Noe. Alam na alam ng walong naligtas ang paparating na baha, at ang pagiging mapagmatyag ay naghandang at naligtas. Ngunit ang mundo ng mga di-makadiyos ay natangay. Kahit araw-araw sila ay nakikipag-ugnayan sa matuwid at narinig ang katotohanan, isinantabi nila ito hanggang sa huli na. Ang mga ganap na makalaman na mga tao sa sinaunang panahon na iyon ay nag-type ngayon ng mga nominal na mga Kristiyano na ang buhay ay puno ng makalupang bagay, at nalulugod sa kanila hanggang sa isang lawak na wala silang pagnanais para sa Espirituwal, at hindi nila alam, o handa. para sa Kanyang pagpapakita.

Ang Elohiyo

Apocalipsis 3:4,

"Nguni't mayroon kang ilang pangalan sa Sardis na hindi nangagdumi ng kanilang mga damit: at sila'y kasama kong magsisilakad na may mga damit na maputi; sapagka't sila'y karapatdapat."

Siyempre ang salitang 'pangalan' ay nangangahulugang 'mga tao' gaya ng sinasabi sa Mga Gawa 1:15 tungkol sa mga nasa itaas na silid, "ang bilang ng mga pangalan na magkakasama ay humigit-kumulang 120." Ngunit para sa akin ito ay higit pa sa pagbibigay-kahulugan sa mga tao; inilalabas nito ang katotohanang iyon na itinakda sa bawat kapanahunan na sinabi sa atin ng ating Panginoon nang may dakilang diin. Ito ay ito: ang sistema ng simbahan sa mga panahong ito ay binubuo ng dalawang baging, totoo at mali. Pinagsama ng Diyos sa Kanyang sariling dakilang layunin ang lahat, tinawag silang iglesia.

Tingnan sa kapanahunang ito kung paano Niya sila sinaway sa pagsasabing, "sa simbahan na"—hindi "mga simbahan" nasa Sardis,—kundi pinagsasama-sama—"ang simbahan na"... "Alam ko ang iyong mga gawa... ikaw ay patay... ang iyong mga gawa ay hindi natupad..." At pagkatapos ay nagpatuloy Siya—"Ikaw (itong simbahan sa Sardis) ay may ilang tao sa iyo na tama, at hindi mali tulad ng karamihan. Ang mga ito ay lumalakad na may malinis na kasuotan at sila ay karapat-dapat sa Akin." Ngayon ang mga taong ito na tunay na mga banal ng Diyos ay lumalakad na "lahat ng nakalulugod sa Panginoon." Malinis ang kanilang mga kasuotan. Nakikita mo sa mga araw na iyon ang mga kasuotan ay kinakaladkad sa daan at makakakuha ng dumi at karumihan. Ang mga ito ay nanonood kung paano sila lumakad upang hindi sila masira ng sanlibutan. Sila ay nasa Espiritu at lumalakad sa Espiritu. Sila ay banal at walang kapintasan sa harapan Niya. Kaya't tinutupad nila ang kanilang layunin dahil iyon ang sinasabi ng Efeso 1:4 na layunin ng Diyos para sa atin, "na tayo ay maging banal at walang kapintasan sa harap Niya."

Ngayon mula sa talatang ito na nagpapakita ng mga hinirang ng Diyos na maging "Ilang Pangalan," makikita mo nang malinaw kung ano ang itinuro natin tungkol sa kapanahunan ito. Ito ay magulo. Ito ay WALANG KATUPARAN. Ito ay nahati sa maraming paraan, at sinaway ito ng Diyos halos sa kabuuan nito. Ito ay mahina at may sakit at handang mamatay. Hindi ito ang maluwalhating panahon na sinubukang gawin ito ng mga makalaman na pag-iisip na Protestanteng mga istoryador. Isang mabilis na pagtingin sa punong iyon ay nakitang ito ay nabulok at nabulok, nabulok ng dahon at tigang na bunga maliban sa ilang nasira hugis at panay uod na prutas na mabilis na bumabagsak sa lupa. Ngunit sandali lang! Tumingin nang mas malapit. Doon sa tuktok, sa liwanag ng araw, ay ilang 'mga unang bunga'—isang 'Ilang Pangalan'—perpekto sa Kanya dahil sila ay ipinanganak sa Kanya, napuno sa Kanya at lumakad na kasama Niya sa pamamagitan ng Kanyang Salita.

Salamat sa Diyos para sa 'mga iilan. '

"At sila'y lalakad na kasama Ko."

Iyan ang sinasabi ng Diyos na ipagkakaloob Niya sa kanila para sa matuwid na lakad na ito. Iyon ay bahagi ng kanilang mana na inilaan Niya para sa kanila. Kung handa silang lumakad kasama Niya sa mga pagpapagal at patibong ng buhay at maging karangalan sa Kanya, gagantimpalaan Niya sila. Hindi siya nakakalimutan sa ating paggawa ng pagmamahal. Palagi tayong gagantimpalaan ng Diyos sa ating mga pagsisikap na mapaluguran Siya.

Oo, sila ay lumakad sa mundo at hindi nakibahagi sa mga ito. Hindi nila hinayaang madaig sila ng mga sistema ng sanlibutan. Nang ang mga tanyag na pangalan sa panahong iyon ay sumuko sa panlalait ng estado at pinili ang pulitikal na pag-iisip kaysa sa Espirituwal na pag-iisip at pabalik na sila sa makasanlibutan, ang iilan ay nanindigan para sa Salita ng Diyos, at sa gayon ay pinarangalan ang Panginoon. Ngayon ay pararangalan Niya sila bilang kapalit. Sapagkat sila ay lalakad kasama Niya na nakaputi. Nakilala nila ang kanilang mga sarili sa Kanya sa lupa at ngayon ay ipakikilala Niya ang Kanyang sarili kasama nila sa Bagong Jerusalem. At gaano kagila-gilalas ang magiging pagkakakilanlan na iyon! Ito ay nagpapasaya sa akin at gayon pa man ay napapaiyak ako na isipin ang Kanyang pagpapakababa, dahil mapapansin mo na Siya ay hindi nakadamit ng ibang kulay na iba sa mga banal, gaya ng gagawin ng mga pinuno sa lupa. Hindi, sila ay katulad Niya; Siya ay katulad nila. Sila ay katulad Niya, gaya ng sinabi ni Juan; sapagka't "nakikita nila Siya na gaya Niya."

"*Sapagka't sila ay karapat-dapat.*" Napagtanto mo ba Sino ang nagsasabi nito? Ito ay si Jesus, ang Isang Karapat-dapat, Mismo. Ito ang tanging Isa na itinuring na karapat-dapat na kunin ang aklat mula sa kamay Niya na nakaupo sa trono. At ngayon itong Karapat-dapat ay nagsasabi sa Kanyang mga banal, "Kayo ay karapat-dapat." Narito ang Isang ito, ang nag-iisang karapat-dapat na humatol, (at sa katunayan ang lahat ng paghatol ay ipinagkatiwala sa Kanya,) at sinabi Niya, "Ikaw ay karapat-dapat."

Ang mga salitang ito ay kamangha-mangha tulad ng mga salita sa Roma 8:33 b,

"Sinasabi ng Diyos na ako ay matuwid."

(Paraan ng Pagsasalin.) Doon sa puting liwanag ng katuwiran ng Diyos, pakinggan ang matamis na tinig ni Jesus habang sinasabi Niya, "Akin ang mga ito. Sila ay matuwid. Sila ay karapat-dapat. Sila'y lalakad kasama Ko na nakaputi."

Ang Pangako Sa Mananagumpay

Apocalipsis 3:5,

"Ang magtagumpay ay daramtang gayon ng mga mapuputing damit; at hindi ko papawiin sa anomang paraan ang kaniyang pangalan sa aklat ng buhay, at ipahahayag ko ang kaniyang pangalan sa harapan ng aking Ama, at sa harapan ng kaniyang mga anghel."

"Siya na magtatagumpay, siya rin ay bibihisan ng puting kasuotan."

Ito ay aktuwal na pag-uulit ng talata 4, kung saan binanggit ang iilan na hindi nadungisan ang kanilang mga kasuotan. Dati may kasabihan tayo ilang taon na ang nakalilipas na walang alinlangan na kinuha sa talatang ito. Ito ay, "Panatilihing malinis ang iyong mga palda." Ang ibig sabihin ay: huwag makisali sa mga bagay na kaduda-dudang; ang iba ay magiging kasangkot at maaari kang matukso na maging kasangkot, o maaaring subukan ng isang tao na isali ka; ngunit manatiling malayo sa lahat ng ito sa pamamagitan ng pagmamaneho sa isang kurso palayo dito. Ngayon gagantimpalaan ng Diyos ang mga sumusunod sa payo na ito. Sila ay mabibihisan ng puti kahit Siya man ay nararamtan ng puti. Nakita Siya nina Pedro, Santiago at Juan sa Bundok ng Pagbabagong-anyo at ang Kanyang mga damit ay kasing puti ng liwanag. Iyon ay kung paano ang mga banal ay madadamitan ng kasuotan. Ang kanilang mga kasuotan ay magniningning, labis na kaputian.

Alam mo na tayo ay nabubuhay sa katapusan ng panahon. Ito ay sa panahong ito na ang mga simbahan ay magsasama-sama. At habang kinokontrol nila ngayon ang pulitika sa mundo, malapit na nilang kontrolin ang pananalapi ng mundo. Kung gayon, kung hindi ka kabilang sa pandaigdigang organisasyon ng mga simbahan, hindi ka makakabili o makapagbenta. Mawawala mo ang lahat. Ang mga mananatiling tapat sa Diyos at pinananatiling malinis ang kanilang mga kasuotan mula sa karumihan nitong 'sistemang-sanlibutan' ng mga orden ng simbahan ay pisikal na mawawalan. Ipapakita sa kanila ang isang dakilang tukso na sumuko. Ang mga mangangaral ay susuko nang may dahilan na sila ay maglilingkod sa Diyos sa loob ng balangkas ng antikristo na sistemang-hayop. Sila ay bibigay sa mga pambobola at panlalait ng hirarkiya. At susundan ng mga tao ang mga huwad na pastol na ito hanggang sa katayan. Ngunit sa paghatol lahat sila ay matatagpuan hubad. Hindi sila bibigyan ng mga puting damit; ni sila ay lalakad na kasama Niya. Hindi ka maaaring lumakad sa batik-batik na mga kasuotan ng makasanlibutan, kahawak-kamay ang diyablo dito, at pagkatapos ay asahan na makasama ang Diyos. Panahon na para magising at marinig ang tinig ng Diyos na sumisigaw, "Lumabas kayo sa kanya (organisadong relihiyon) Aking bayan, upang huwag kayong makibahagi sa kanyang mga kasalanan, upang huwag kayong tumanggap ng kanyang mga salot." Amen. Ang Diyos ay nagsasalita. Iwasan mo ang mga relihiyon sa sanlibutang ito tulad ng pag-iwas mo sa salot. Iwanan ang paglakad kasama ng sanlibutan at paputiin ang iyong mga kasuotan sa pamamagitan ng pagsisisi at ng dugo ng Kordero. Ngunit gawin ito ngayon, para bukas ay maaaring huli na.

"At siya na magtatagumpay, ay hindi ko tatanggalin ang kaniyang pangalan sa Aklat ng Buhay."

Muli tayo dumating sa isang pinakamahirap na bahagi ng Salita. Ang talatang ito na mababaw na itinuturing ay gagamitin ng mga Arminian at ng mga Calvinista upang umangkop sa kanilang mga layunin.

Ipapahayag ng mga Arminians na ang talatang ito ay tiyak na pinawalang-bisa ang Juan 6:37-44,

"Lahat ng ibinibigay sa Akin ng Ama ay lalapit sa Akin; at ang lumalapit sa Akin sa anomang paraan ay hindi Ko itataboy."

Sapagka't ako'y bumaba mula sa langit, hindi upang gawin ang Aking sariling kalooban, kundi ang kalooban Niya na nagsugo sa Akin."

At ito ang kalooban ng Ama na nagsugo sa Akin, na sa lahat ng ibinigay niya sa Akin ay huwag kong iwala ang anuman, kundi ibabangon itong muli sa huling araw."

Ang mga Judio ay nagbulung-bulungan sa Kanya, sapagka't sinabi Niya, Ako ang tinapay na bumaba mula sa langit."

At kanilang sinabi, Hindi ba ang Jesus na ito, na anak ni Jose, Kaninong ama at ina ang aming nakikilala? Paano nga sinabi Niya, Bumaba ako mula sa langit?"

Sumagot nga si Hesus at sinabi sa kanila, Huwag kayong magbulung-bulungan."

Walang taong makalalapit sa Akin malibang ilapit siya ng Ama na nagsugo sa Akin: at ibabangon ko siya sa huling araw."

Ginagawa ng Arminianism ang kalooban ng Ama, hindi isang soberanong layunin, ngunit isang kampante lamang na pagnanais habang Siya ay tumatayo upang makita kung ano ang ginagawa ng lahat

ng tao sa Kanyang mabuti at mapagbiyayang mga regalo, at maging ang buhay na walang hanggan.

Hindi nakikita iyon ng mga Calvinist. Nakikita nila sa talatang ito ang matinding kaaliwan na ibinibigay sa mga nagdurusa, nabibigatang mga banal, na gaano man kasama ang mga panahon, gaano man kakilakilabot ang pag-uusig, dahil ang mananagumpay ay iisa, "na naniniwala na si Jesus ang Kristo," hindi niya mabubura ang kanyang pangalan sa aklat na iyon. Ang ilan ay nagsasabi rin na ang 'Aklat ng Buhay' na ito ay hindi ang 'Aklat ng Buhay ng Kordero.' Ngunit tulad ng dati, kapag binabanggit ng isang tao ang isang taludtod nang mababaw, siya ay may mababaw na pag-unawa.

Ang posibilidad ng pag-alis ng isang pangalan mula sa mga talaan ng Diyos ay nararapat higit pa sa isang kaswal na pag-aaral, dahil hanggang ngayon karamihan sa mga estudyante ay nakagawa lamang ng konklusyon na inilagay ng Diyos ang mga pangalan ng mga ipinanganak na muli sa loob ng Aklat ng Buhay ng Kordero sa panahon ng kanilang muling pagsilang; at kung sa anumang kadahilanan ay kailangang tanggalin ang pangalang iyon, ang puwang sa talaan ay magiging blangko lamang gaya noong bago pa ang isang pangalan ay nailagay doon. Ito ay isang daang porsyento na kabaligtaran sa kung ano talaga ang itinuturo ng Salita.

Sa simula pa lamang ng ating pag-aaral, ipaalam na WALANG ISANG Kasulatan ang nagtuturo na ang Diyos ay kasalukuyang nagtitipon ng talaan ng mga pangalan Ginawa ang lahat ng ito bago ang pagkakatatag ng mundo, gaya ng ituturing natin sa ilang sandali. Gayundin, ito ay hindi isang tanong ng simpleng pagsali sa ating sarili sa dalawang grupo ng mga tao na parehong nagkaroon ng pagkakataong tumanggap ng buhay na walang hanggan, kung saan ang isang grupo ay tumanggap nito at ang kanilang mga pangalan ay inilagay sa talaan habang ang iba na tumanggi ay hindi nakalagay sa kanilang mga pangalan. Talagang ipapakita natin sa pamamagitan ng Banal na Kasulatan na maraming tao na hindi man lang ipinanganak na muli ay mapupunta sa buhay na walang hanggan. Kahit na kakaiba itong tunog, tiyak na totoo ito. Ipapakita rin natin na mayroong isang grupo ng mga tao na ang mga pangalan ay nailagay sa rekord na iyon bago ang pagkakatatag ng mundo, AY HINDI PWEDENG MATANGGAL ANG MGA PANGALAN NA YUN; ngunit ipapakita din na ang isa pang grupo NA ANG MGA PANGALAN AY NASA RECORD NA YAN BAGO ANG PUNDASYON NG MUNDO AY ALIS ANG KANILANG MGA PANGALAN.

Upang magsimula, walang batayan para sa mga pag-aangkin na ang 'Aklat ng Buhay ng Kordero' ay hindi katulad ng 'Aklat ng Buhay.' Ang Aklat ng Buhay ay maaaring tawaging Aklat ng Buhay ng Kordero, o Aklat ng Buhay ni Kristo, o maging ang Iyong Aklat at Aklat ng Buhay. Ang mga pangalan lamang ang nakasulat dito.

Apocalipsis 13:8,

"At ang lahat ng nangananahan sa lupa ay magsisisamba sa kaniya, na ang kanikaniyang pangalan ay hindi nasusulat sa aklat ng buhay ng Kordero na pinatay buhat nang itatag ang sanglibutan."

Apocalipsis 17:8,

"At ang hayop na nakita mo ay naging siya, at wala na; at malapit ng umahon sa kalaliman, at patungo sa kapahamakan. At silang mga nananahan sa lupa ay manggigilalas na ang kanilang pangalan ay hindi nakasulat sa aklat ng buhay mula nang itatag ang sanglibutan, pagkakita nila sa hayop, kung paano naging siya at wala na, at darating."

Apocalipsis 20:12-15,

"At nakita ko ang mga patay, malalaki at maliliit, na nangakatayo sa harapan ng luklukan; at nangabuksan ang mga aklat: at nabuksan ang ibang aklat, na siyang aklat ng buhay: at ang mga patay ay hinatulan ayon sa mga bagay na nasusulat sa mga aklat, ayon sa kanilang mga gawa.

At ibinigay ng dagat ang mga patay na nasa kaniya; at ibinigay ng kamatayan at ng Hades ang mga patay na nasa kanila: at sila'y hinatulan bawa't tao ayon sa kanikaniyang mga gawa.

At ang kamatayan at ang Hades ay ibinulid sa dagatdagatang apoy. Ito ang ikalawang kamatayan.

At kung ang sinoman ay hindi nasumpungang nakasulat sa aklat ng buhay, ay ibinulid sa dagatdagatang apoy."

Makikita mo na kahit na may iba pang mga libro na nabanggit, palaging mayroong reference sa ISANG aklat na naglalaman ng mga pangalan. Sa Apocalipsis ito ay tinatawag na 'Aklat ng Buhay ng Kordero', o 'Aklat ng Buhay.'

Ngayon kung saan matatagpuan ang aklat na ito? Lucas 10:17-24,

"At nagsipagbalik ang pitongpu na may kagalakan, na nangagsasabi, Panginoon, pati ang mga demonio ay nagsisisuko sa amin sa iyong pangalan.

At sinabi niya sa kanila, Nakita ko si Satanas, na nahuhulog na gaya ng lintik, mula sa langit.

Narito, binigyan ko kayo ng kapamahalaan na inyong yurakan ang mga ahas at ang mga alakdan, at sa ibabaw ng lahat ng kapangyarihan ng kaaway: at sa anomang paraa'y hindi kayo maaano.

Gayon ma'y huwag ninyong ikagalak ito, na ang mga espiritu ay nagsisisuko sa inyo; kundi inyong ikagalak na nangasusulat ang inyong mga pangalan sa langit.

Nang oras ding yaon siya'y nagalak sa Espiritu Santo, at sinabi, Ako'y nagpapasalamat sa iyo, Oh Ama, Panginoon ng langit at lupa, na iyong inilihim ang mga bagay na ito sa mga pantas at matatalino, at ipinahayag mo sa mga sanggol: gayon nga, Ama; sapagka't gayon ang nakalulugod sa iyong paningin.

Ang lahat ng mga bagay ay ibinigay sa akin ng aking Ama: at walang nakakakilala kung sino ang Anak, kundi ang Ama; at kung sino ang Ama, kundi ang Anak, at yaong ibiging pagpahayagan ng Anak.

At paglingon sa mga alagad, ay sinabi niya ng bukod, Mapapalad ang mga matang nangakakakita ng mga bagay na inyong nangakikita.

Sapagka't sinasabi ko sa inyo, na maraming propeta at mga hari ang nangaghahangad na mangakakita ng mga bagay na inyong nangakikita, at hindi nila nangakita at mangarinig ang mga bagay na inyong nangaririnig, at hindi nila nangarinig."

Ang Aklat ng Buhay ay tiyak na matatagpuan sa langit, at lilitaw sa dakilang paghatol sa Puting Trono ng Paghatol. Sa mga talatang ito sinabi ni Hesus na ang kanilang MGA PANGALAN ay isinulat sa langit. Ang mga ito ay isinulat sa Aklat ng Buhay, sapagkat doon inilalagay ang mga pangalan. Si Hesus ay nagsasalita sa pitumpu (talata 17), ngunit nagsasalita din Siya sa labindalawa (talata 23). Ang lahat ng ito ay nagagalak na ang mga demonyo ay napapailalim sa kanila sa Pangalan ni Hesus. Ang pagsasama ni Kristo ay, "Huwag kang magalak na ang mga espiritu ay napapailalim sa iyo, kundi sa halip na ang iyong mga pangalan ay nakasulat sa langit (Aklat ng Buhay)." Mapapansin mo dito na si Hudas ay isa sa mga nagpapalayas ng mga demonyo sa Pangalan ni Hesus, ngunit alam natin na siya ay isang diyablo, ang anak ng kapahamakan.

Juan 6:70-71,

"Sinagot sila ni Hesus, Hindi ba't pinili ko kayo ng labing dalawa, at ang isa sa inyo ay diyablo? Sinalita niya ang tungkol kay Hudas Iscariote, na anak ni Simon: sapagka't siya'y dapat magkakanulo sa kaniya, na isa sa labindalawa."

Juan 17:12,

"Samantalang kasama ko sila sa sanglibutan, iningatan ko sila sa Iyong Pangalan: yaong mga ibinigay Mo sa akin ay aking iningatan, at wala sa kanila ang nawawala, kundi ang anak ng kapahamakan: upang matupad ang Kasulatan."

Juan 13:10-11, 18,

"Sinabi sa kaniya ni Jesus, Ang nahugasan ay hindi nangangailangan maliban sa paghuhugas ng kaniyang mga paa, kundi malinis ang bawa't kaunti, at kayo'y malinis nguni't hindi lahat.

Sapagka't nakilala Niya kung sino ang dapat magkanulo sa Kanya; kaya nga sinabi Niya, Hindi kayo lahat ay malinis.

Hindi ko sinasalita tungkol sa inyong lahat: nalalaman ko kung sino ang aking pinili: datapuwa't upang matupad ang Kasulatan, ang kumakain ng tinapay na kasama ko ay nagtaas ng kaniyang sakong laban sa akin.

Ngayon kung ang wika ay nangangahulugang anumang bagay dapat nating aminin na si Hudas ay pinili ni Hesus (Juan 13:18), gayon pa man hindi siya malinis. (Juan 13:10-11), si Hudas ay ibinigay din kay Hesus ng Ama. Juan 17:12. (Mapapansin dito na ang "pagpili" at pagbibigay ay eksaktong kahanay tulad ng sa paglalarawan nina Moises at Paraon, Jacob at Esau, sapagkat bagaman sina Esau at Paraon ay parehong kilala, sila ay itinalaga sa poot, habang ang katapusan nina Moises at Jacob ay luwalhati. I Pedro 2: Ang 8-9 ay nagpapakita ng parehong mga pagsisi at hinirang "maging sa kanila na natitisdod sa

Salita, na masuwayin: kung saan sila rin hinirang. Datapuwa't Kayo ay isang hinirang na henerasyon.") Si Hudas ay binilang na kasama ng labindalawa at talagang may bahagi sa kanila sa ministeryo bago ang Pentecostes.

Mga Gawa 1:16-17,

"Mga kapatid, kinakailangang matupad ang kasulatan, na nang una ay sinalita ng Espiritu Santo, sa pamamagitan ng bibig ni David tungkol kay Hudas, na siyang pumatnugot sa nagsihuli kay Hesus.

Sapagka't siya'y ibinilang sa atin, at siya'y tumanggap ng kaniyang bahagi sa ministeriong ito."

Ang bahaging nakuha ni Judas sa pagitan ng labindalawa at pagkatapos ay nawala ay hindi mas mababa sa mga ministeryo ng iba pang labing-isa, ni ito ay isang diyablo na dayuhang ministeryo na nakikialam sa mga ministeryo ng iba.

Mga Gawa 1:25,

"Upang tanggapin ang katungkulan sa ministeriong ito at pagkaapostol na kinahulugan ni Hudas, upang siya'y makaparoon sa kaniyang sariling kalalagyan."

Si Hudas, isang diyablo, ay nawalan ng isang bigay-Diyos na Espiritu Santo na ministeryo, at pinatay ang sarili at PUMUNTA SA KANYANG SARILING LUGAR. Ang pangalan niya ay nasa Aklat ng Buhay. Ngunit ang kanyang pangalan ay nabura.

Ngayon bago natin ituloy ang kaisipang ito kay Hudas, bumalik tayo sa Lumang Tipan at tingnan kung saan ginawa ng Diyos ang parehong bagay. Sa Genesis 35:23-26, ang mga anak ni Jacob ay labing dalawa sa bilang at ang kanilang mga pangalan ay ang mga sumusunod: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issakar at Zebulon; Jose at Benjamin; Dan at Naphtali; Gad at Asher. Ang mga inapo ng labindalawang anak na ito ay naging labindalawang tribo ng Israel maliban na si Joseph ay walang tribo na ipinangalan sa kanya, dahil sa probisyon ng Diyos ay magkakaroon ng labintatlong tribo, at ang dalawang anak ni Jose ay binigyan ng karangalan na dalhin ang labindalawa. hanggang labintatlo. Alam mo, siyempre, na ito ay kinakailangan habang si Levi ay inihwalay sa Diyos para sa pagkasaserdote. Kaya noong umalis ang Israel sa Ehipto at ibinigay sa kanila ng Diyos ang tabernakulo sa ilang, nakita natin ang tribo ni Levi na naglilingkod sa labindalawang tribo na pinangalananang Ruben, Simeon, Issachar, Juda, Zebulon, Benjamin, Dan, Nephtali, Gad, Aser, Ephraim at Manases. Ang pagkakasunud-sunod ng tagapangasiwang mga pangalan ay matatagpuan sa Mga Bilang 10:11-28. Walang pagbanggit kay Joseph o Levi. Ngunit kung titingnan natin ang Apocalipsis 7:4-8, kung saan sinasabi nito na "may tinatakan na isang daan at apatnapu't apat na libo sa LAHAT ng mga lipi ng mga anak ni Israel," ito ay pinangalanan sila ng ganito: Juda, Ruben, Gad, Aser, Nephtali, Manases, Simeon, Levi, Issachar, Zebulon, Jose, Benjamin. Bumalik tayo sa labindalawang tribo kung saan pinangalanan sina Levi at Joseph, ngunit wala si Dan at Ephraim.

Ang tanong ngayon ay lumitaw, bakit tinanggal ang dalawang tribong ito? Ang sagot ay nasa Deuteronomio 29:16-20,

"Sapagka't talastas ninyo kung paanong tumahan tayo sa lupain ng Egipto; at kung paanong tayo'y pumasok sa gitna ng mga bansang inyong dinaanan;

At inyong nakita ang kanilang mga karumaldumal, at ang kanilang mga idolo, na kahoy at bato, pilak at ginto na nasa gitna nila:

Baka magkaroon sa gitna ninyo ng lalake, o babae, o angkan, o lipi, na ang puso'y humiwalay sa araw na ito, sa Panginoon nating Dios, na yumaong maglingkod sa mga dios ng mga bansang yaon; baka magkaroon sa gitna ninyo ng isang ugat na nagbubunga ng nakakalason at ng ajenjo;

At mangyari, na pagka kaniyang narinig ang mga salita ng sumpang ito, na kaniyang basbasan ang kaniyang sarili sa kaniyang puso, na magsabi, Ako'y magkakaroon ng kapayapaan, bagaman ako'y lumalakad sa pagmamamatigas ng aking puso upang ilakip ang paglalasing sa kauhawan:

Ay hindi siya patatawarin ng Panginoon, kundi ang galit nga ng Panginoon at ang kaniyang panibughong ay maguusok laban sa taong yaon, at ang lahat ng sumpa na nasusulat sa aklat na ito ay hihilig sa kaniya, at papawiin ng Panginoon ang kaniyang pangalan sa silong ng langit."

Dito binibigkas ang sumpa laban sa idolatriya, o espirituwal na pakikiapid. Ang tribo na bumaling sa idolatriya ay upang mapawi ang pangalan nito. At ang kasaysayan ng dalawang tribo na ang mga pangalan ay natanggal dahil sa idolatriya ay matatagpuan sa I Mga Hari 12:25-30,

"Nang magkagayo'y itinayo ni Jeroboam ang Sichem sa lupaing maburool ng Ephraim, at tumahan doon; at siya'y umalis mula roon, at itinayo ang Penuel.

At sinabi ni Jeroboam sa kaniyang sarili, Ngayo'y mababalik ang kaharian sa sangbahayan ni David:

Kung ang bayang ito ay umahon upang maghandog ng mga hain sa bahay ng Panginoon sa Jerusalem, ang puso nga ng bayang ito'y mababalik sa kanilang panginoon, sa makatuwid baga'y kay Roboam na hari sa Juda; at ako'y papatayin nila, at mababalik kay Roboam na hari sa Juda.

Kaya't ang hari ay kumuhang payo, at gumawa ng dalawang guyang ginto; at sinabi niya sa kanila, Mahirap sa inyo na magsiahon sa Jerusalem; tingnan mo ang iyong mga dios, Oh Israel, na iniahon ka mula sa lupain ng Egipto.

At inilagay niya ang isa sa Beth-el, at inilagay siya ng isa sa Dan. At ang bagay na ito ay naging isang kasalanan: sapagka't ang bayan ay naparoon upang sumamba sa harap ng isa, hanggang kay Dan."

Oseas 4:17,

Si Ephraim ay sumali sa kaniyang mga diosdiosan: hayaan siyang mag-isa.

Pansinin partikular na ang parusa sa idolatriya ay ang pangalan ng tribong iyon ay buburahin 'mula sa silong ng langit.' Deuteronomio 29:20. Hindi nito sinasabi na ito ay mapapawi 'sa langit, 'ngunit mula sa ilalim ng langit. At iyon ay eksakto kung ano ito, para sa ngayon ang Israel ay bumalik sa Palestine, at sa lalong madaling panahon ang Panginoon ay magtatatak ng 144,000 sa kanila. Ngunit mula sa bilang na iyon Dan at Ephraim ay nawawala.

Apocalipsis 7:4-8,

"At narinig ko ang bilang ng mga natatakan, na isang daan at apat na pu't apat na libo, na natatakan, sa BAWA'T angkan ng mga anak ni Israel.

Sa angkan ni Juda ay labingdalawang libo ang tinatakan; Sa angkan ni Ruben ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Gad ay labingdalawang libo.

Sa angkan ni Aser ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Neftali ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Manases ay labingdalawang libo;

Sa angkan ni Simeon ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Levi ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Isacar ay labingdalawang libo.

Sa angkan ni Zabulon ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Jose ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Benjamin ay labingdalawang libo ang tinatakan."

(Pansinin, Dan at Ephraim nawawala).

Ngayon kasama nito tingnan ang Daniel 12:1 na tumutukoy sa isang daan at apatnapu't apat na libo na ito na natatakan sa ikaanim na tatak at sa panahon ng Dakilang Kapighatian o problema ni Jaco

"At sa panahong yaon ay tatayo si Miguel, na dakilang prinsipal na tumatayo sa ikabubuti ng mga anak ng iyong bayan; at magkakaroon ng panahon ng kabagabagan, na hindi nangyari kailan man mula nang magkaroon ng bansa hanggang sa panahong yaon: at sa panahong yaon ay maliligtas ang iyong bayan, bawa't isa NA MASUSUMPUNGAN NA NAKASULAT SA AKLAT."

Gayunpaman, pagkatapos ng panahong ito ng kapighatian, (sa panahon ng sanlibong taon,) tulad ng nakikita ni Ezekiel sa 48:1-8, at 22-29 nakikita natin ang mga tribo na bumalik muli sa Banal na pagkakasunud-sunod. Ngunit, mula sa panahon na sina Ephraim at Dan ay sumapi sa kanilang mga sarili sa mga diyus-diyosan, sila ay namatay, at ang mga tribong iyon ay wala nang pagkilala. Ngayon napagtanto ko na mula nang wasakin ang Jerusalem, lahat ng talaan ng lahat ng mga tribo ay nawala, upang walang makapagsabi ng tiyak kung saang tribo siya nagmula, PERO ALAM NG DIYOS. Ang dakilang Diyos na iyon na nagbabalik sa Israel sa Palestine ay nakakaalam kung saang tribo nagmula ang bawat tunay na Israelita, at mula sa lahat ng natipon na isang daan at apatnapu't apat na libong Dan at Ephraim ang mawawala.

Narito ang mga tribo ng Israel. Ezekiel 48:1-8 at 22-29,

"Ang mga ito nga ang mga pangalan ng mga lipi: Mula sa dulong hilagaan, sa tabi ng daan ng Hethlon hanggang sa pasukan sa Hamath, Hasar-enan, sa hangganan ng Damasco,

na dakong hilagaan sa gawing yaon ng Hamath; (at mga magkakaroon ng mga dakong silanganan at kalunuran), ang Dan, isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Dan, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kalunuran, ang Aser, isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Aser, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kalunuran, ang Nephtali, isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Nephtali, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kalunuran, ang Manases, isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Manases, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kalunuran, ang Ephraim, isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Ephraim, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kalunuran, ang Ruben, isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Ruben, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kalunuran, ang Juda, isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Juda, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kanluran, atbp.

Bukod dito mula sa pag-aari ng mga Levita, at mula sa pag-aari ng lungsod, pagiging sa gitna ng na kung saan ay ang prinsipe, sa pagitan ng hangganan ng Juda at ang hangganan ng Benjamin, ay magiging para sa PRINSIPE.

Tungkol sa iba pang mga tribo, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kanluran, si Benjamin ay magkakaroon ng bahagi.

At sa hangganan ng Benjamin, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kanluran, Simeon ay magkakaroon ng bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Simeon, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kanluran, Issachar isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Issachar mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kanluran, si Zebulon ay isang bahagi.

At sa tabi ng hangganan ng Zebulon, mula sa dakong silanganan hanggang sa dakong kanluran, Gad isang bahagi.

At sa pamamagitan ng hangganan ng Gad, sa timog na bahagi sa timog, atbp.

Ang isa pang ilustrasyon na maaari nating kunin ay ang kuwento ng paglisan ng Israel sa Ehipto patungo sa lupain ng Canaan. Ang layunin ng Diyos sa kapanahunang ito ay ILABAS ang Israel, at ipasok sila, sa layunin na mapaglingkuran nila Siya. Kaya noong umalis sila sa Ehipto LAHAT sila ay lumabas sa ilalim ng dugo ng sakripisyong tupa; LAHAT sila ay dumaan sa tubig ng bautismo sa Dagat na Pula; nasiyahan silang LAHAT sa makapangyarihang mga himala; LAHAT ay kumain ng manna; LAHAT ay uminom ng tubig mula sa bato; at sa abot ng malinaw na panlabas na mga pagpapala at pagpapakita ay nakikibahagi silang LAHAT sa katulad at pantay na paraan. Ngunit, nang sila ay dumating sa Moab yaong mga sumapi sa kapistahan ni Baal-Peor lahat ay namatay. Ang kanilang mga bangkay ay nahulog sa ilang, sapagkat doon nila tinanggihan ang Salita ng Diyos at tumalikod mula rito. Ngayon ito ang binabanggit sa Hebreo 6:1-9, na inilabas nang napakaingat sa Panahon ng Pergamean. Hindi ka maaaring sumama sa bahagi lamang ng Salita, kailangan mong kunin ang LAHAT ng Salita. May mga tao na tila kasangkot sa mga bagay ng Diyos halos isang daang porsyento. Sila ay tulad ni Hudas. Walang sinuman maliban kay Jesus ang nakakaalam kung anong uri ng tao si Hudas. Kaya dumating ang araw na ginawa ni Hudas kung ano mismo ang ginawa ng Israel sa Baal-Peor. Nagpasya siya na gusto niyang sumali sa mga huwad na puwersa ng baging—pumasok sa pinansyal, politikal na organisasyon ng anti-Salita, anti-Kristo na relihiyon at ginawa niya iyon. Siya ay niloko! Ang iba pang labing-isa ay hindi. Hindi sila maaaring maging, sapagkat sila ay sa mga hinirang. Kaya nang umalis si Hudas at ipinagkanulo ang Panginoon, ang kaniyang pangalan ay inalis sa Aklat ng Buhay. (Apocalipsis 22:19).

Ngayon ay nakatitiyak ako na napansin ninyo na ang mga may pangalan ay nasa Aklat ng Buhay ay bahagi ng relihiyosong orden noong araw na iyon na nakasentro sa tunay na Diyos at pagsamba sa Kanya, bagaman hindi sila sumasamba ayon sa Katotohanan (Salita) Tulad ni Hudas hindi sila nagpatuloy hanggang wakas. Tingnan kung paano pinili si Hudas ng Diyos. Siya ay tinuruan sa katotohanan. Nagbahagi siya ng kaalaman sa mga hiwaga. Siya ay nagkaroon ng ministeryo ng kapangyarihan na ipinagkaloob sa kanya at pinagaling niya ang mga maysakit at nagpalayas ng mga demonyo sa Pangalan

ni Hesus. Ngunit nang dumating ang paghaharap, ipinagbili siya sa ginto at kapangyarihang pampolitika. Hindi siya umakyat sa Pentecostes upang tanggapin ang Espiritu ng Diyos. Siya ay wala ng Espiritu. Huwag magkamali tungkol dito, ang isang tao na tunay na nabautismuhan ng Espiritu Santo sa katawan ni Kristo na tumatanggap ng kapuspusan ng Espiritu ay nasa SALITA sa LAHAT NG PARAAN. Iyan ang katibayan na mabaustismuhan ng Espiritu Santo. Nabigo si Hudan. Nabigo ang maraming tao doon. At kapag nabigo silang magpatuloy sa Salita na iyon, ang kanilang mga pangalan ay kinuha mula sa Aklat ng Buhay.

Upang higit na linawin ang pag-alis ng isang pangalan mula sa Aklat ng Buhay ay dapat nating abutin ang ating mga iniisip sa Israel noong mga araw ni Moises.

Exodo 32:30-34,

"At nangyari ng kinabukasan, na sinabi ni Moises sa bayan, Kayo'y nagkasala ng malaking kasalanan: at ngayo'y sasampahin ko ang Panginoon; marahil ay aking matutubos ang inyong kasalanan.

At bumalik si Moises sa Panginoon, at nagsabi, Oh, ang bayang ito'y nagkasala ng malaking kasalanan, at gumawa sila ng mga dios na ginto.

Gayon ma'y ngayon, kung iyong ipatatawad ang kanilang kasalanan—;at kung hindi, ay alisin mo ako, isinasamo ko sa iyo, sa iyong aklat na sinulat mo.

At sinabi ng Panginoon kay Moises, Ang magkasala laban sa akin ay siya kong aalisin sa aking aklat.

At ngayo'y yumaon ka, iyong patnubayan ang bayan sa dakong aking sinalita sa iyo: narito, ang aking anghel ay magpapauna sa iyo: gayon ma'y sa araw na aking dalawin sila ay aking dadalawin ang kanilang kasalananang ipinagkasala nila."

Ito ay higit pa sa maliwanag na ang mga pangalan ay naging, at aalisin mula sa Aklat ng Buhay bago ang oras ay hindi na. Sa partikular na lugar na ito ito ay dahil sa idolatriya, kahit na noong nawala sina Dan at Ephraim ang kanilang mga karapatan bilang mga tribo para sa pagsamba sa mga ginintuang guya. Ang lahat ng sumasamba sa mga idolo ay tinanggal ang kanilang mga pangalan mula sa Aklat ng Buhay.

Nang tanggihan ng Israel ang pamumuno ng Diyos sa haligi ng apoy, at bumaling sa pagsamba sa mga ginintuang guya ay inalis ang kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay. Exodo 32:33. (Sinuman ang nagkasala laban sa Akin, siya ay tatanggalin Ko sa Aking aklat.) Kung ang gayong pagbaling sa mga diyus-diyosan ay humihingi ng parusa sa pag-alis ng mga pangalan mula sa Aklat ng Buhay, tiyak na ang pagtanggihan ng Israel kay Hesu-Kristo bilang Mesiyas ay mangangailangan ng matinding parusa. Ito ay sobrang tama.

Sa Mga Awit 69 na nagtatakda ng kahihyan ni Hesus sinasabi nito sa mga talata 21-28,

"Binigyan din nila Ako ng apdo para sa Aking karne; at sa Aking pagkauhaw ay binigyan nila Ako ng suka na inumin.

Hayaan ang kanilang dulang maging isang patibong sa harap nila: at yaong dapat ay para sa kanilang kapakanan, maging bitag.

Magdidilim ang kanilang mga mata, upang hindi nila nakikita; at patuloy na magkalog ang kanilang mga balakang.

Ibuhos ang Iyong galit sa kanila at hayaang hawakan sila ng Iyong poot na galit.

Hayaang masira ang kanilang tahanan; at huwag tumira sa kanilang mga tolda.

Sapagka't inuusig nila Siya na iyong sinaktan; at nangungusap sila sa kalungkutan ng mga taong iyong nasugatan.

Idagdag ang kasamaan sa kanilang kasamaan; at huwag silang pumasok sa Iyong katuwiran.

Hayaan silang mapawi mula sa Aklat ng Buhay, at huwag isulat sa matuwid."

Nang tanggihan ng mga Hudyo si Hesus ay nagkaroon ng literal na pagtalikod ng Diyos sa kanila patungo sa mga Hentil.

Mga Gawa 13:46-48,

"At nagsipagsalita ng buong katapangan si Pablo at si Bernabe, at nagsipagsabi, Kinakailangang salitain muna ang salita ng Dios sa inyo. Yamang inyong itinatakuwil, at

hinahatulan ninyong hindi kayo karapatdapat sa walang hanggang buhay, narito, kami ay pasasa mga Gentil.

Sapagka't ganito ang ipinagutos sa amin ng Panginoon, na sinasabi, Inilagay kitang isang ilaw ng mga Gentil, Upang ikaw ay maging sa ikaliligtas hanggang sa kahulihulihang hangganan ng lupa.

At nang marinig ito ng mga Gentil, ay nangagalak sila, at niluwalhati ang salita ng Dios: at nagsisampalataya ang lahat ng mga itinalaga sa buhay na walang hanggan."

Hindi ito nagmumungkahi na wala nang mga pangalan mula sa mga tribo ng Israel na natitira sa Aklat ng Buhay, dahil marami sa mga ito (ngunit hindi karamihan) sa pamamagitan ng prinsipyo ng paghirang ay nasa panahon ng Iglesia ng Gentil at papasok sa katawan. ni Jesu-Kristo, na nagpapakita na ang kanilang mga pangalan ay talagang nananatili sa Aklat ng Buhay. Gayundin, gaya ng ipapakita natin, ayon sa ikalimang tatak, maraming mga martir na Hudyo ang bibigyan ng Panginoon ng mga puting damit at buhay na walang hanggan. Gayundin ang daan at apatnapu't apat na libo ay tatatagan sa Kanyang pagdating, na magpapatunay na ang kanilang mga pangalan ay hindi rin natanggal. Ngunit ito ay kahit na ang pinakatumpak na itinakda sa Mga Awit 69 na ito ay ang masasama o di-matuwid na mga tumatanggi kay Kristo at ang mga maninira sa Kanyang mga tao na ang mga pangalan ay inalis.

Kung paanong ang Israel (pinili na mga tao ng Diyos) sa karamihan ay nawalan ng kanilang mga karapatan sa Aklat ng Buhay sa pamamagitan ng pagtanggap kay Jesus, gayundin ang karamihan sa mga Gentil na iglesya ay darating din sa paghatol sa resulta ng pag-aalis ng kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay sa pamamagitan ng pagtanggap sa Salita. at sa gayon ay pumapasok sa mundong ekumenikal na kilusan na siyang larawang itinayo sa halimaw.

May isa pang punto upang makita dito. Sa dakilang Puting Trono na paghatol ay magkakaroon ng paghihiwalay ng mga tao. Ang Aklat ng Buhay ay bubuksan at isa pang aklat ang bubuksan.

Mateo 25:31-46,

"Datapuwa't pagparito ng Anak ng tao na nasa kaniyang kaluwalhatian, na kasama niya ang lahat ng mga anghel, kung magkagayo'y luluklok siya sa luklukan ng kaniyang kaluwalhatian:

At titipunin sa harap niya ang lahat ng mga bansa: at sila'y pagbubukdinbukdin niya na gaya ng pagbubukodbukod ng pastor sa mga tupa at sa mga kambing:

At ilalagay niya ang mga tupa sa kaniyang kanan, datapuwa't sa kaliwa ang mga kambing.

Kung magkagayo'y sasabihin ng Hari sa nangasa kaniyang kanan, Magsiparito kayo, mga pinagpala ng aking Ama, manahin ninyo ang kahariang nakahanda sa inyo buhat nang itatag ang sanglibutan:

Sapagka't ako'y nagutom, at ako'y inyong pinakain; ako'y nauhaw, at ako'y inyong pinainom; ako'y naging taga ibang bayan, at inyo akong pinatuloy:

Naging hubad, at inyo akong pinaramtan; ako'y nagkasakit, at inyo akong dinalaw; ako'y nabilanggo, at inyo akong pinaroonan.

Kung magkagayo'y sasagutin siya ng mga matuwid, na mangagsasabi, Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom, at pinakain ka namin? o nauhaw, at pinainom ka?

At kailan ka naming nakitang isang taga ibang bayan, at pinatuloy ka? o hubad, at pinaramtan ka?

At kailan ka namin nakitang may-sakit, o nasa bilangguan, at dinalaw ka namin?

At sasagot ang Hari at sasabihin sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Yamang inyong ginawa sa isa dito sa aking mga kapatid, kahit sa pinakamaliit na ito, ay sa akin ninyo ginawa.

Kung magkagayo'y sasabihin naman niya sa mga nasa kaliwa, Magsilayo kayo sa akin, kayong mga sinumpa, at pasa apoy na walang hanggan na inihanda sa diablo at sa kaniyang mga anghel:

Sapagka't ako'y nagutom, at hindi ninyo ako pinakain; ako'y nauhaw, at hindi ninyo ako pinainom:

Ako'y naging isang taga ibang bayan, at hindi ninyo ako pinatuloy; hubad, at hindi ninyo

ako pinaramtan; maysakit at nasa bilangguan, at hindi ako dinalaw.

Kung magkagayo'y sila nama'y magsisisagot, na magsisipagsabi, Panginoon, kailan ka namin nakitang nagugutom, o nauuhaw, o isang taga ibang bayan, o hubad, o may-sakit, o nasa bilangguan, at hindi ka namin pinaglingkuran?

Kung magkagayo'y sila'y sasagutin niya, na sasabihin, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na yamang hindi ninyo ginawa sa maliliit na ito, ay hindi ninyo ginawa sa akin.

At ang mga ito'y mangapaparoon sa walang hanggang kaparusahan: datapuwa't ang mga matuwid ay sa walang hanggang buhay."

Apocalipsis 20:11-15,

"At nakita ko ang isang malaking luklukang maputi, at ang nakaluklok doon, na sa kaniyang harapan, ang lupa at ang langit ay tumakas; at walang nasumpungang kalalagyan nila.

At nakita ko ang mga patay, malalaki at maliliit, na nangakatayo sa harapan ng luklukan; at nangabuksan ang mga aklat: at nabuksan ang ibang aklat, na siyang aklat ng buhay: at ang mga patay ay hinatulan ayon sa mga bagay na nasusulat sa mga aklat, ayon sa kanilang mga gawa.

At ibinigay ng dagat ang mga patay na nasa kaniya; at ibinigay ng kamatayan at ng Hades ang mga patay na nasa kanila: at sila'y hinatulan bawa't tao ayon sa kanikaniyang mga gawa.

At ang kamatayan at ang Hades ay ibinulid sa dagatdagatang apoy. Ito ang ikalawang kamatayan, sa makatuwid ay ang dagatdagatang apoy.

At kung ang sinoman ay hindi nasumpungang nakasulat sa aklat ng buhay, ay ibinulid sa dagatdagatang apoy."

Magkakaroon ng parehong matuwid at hindi matuwid sa paghatol na ito. Sabi nito. ANG MGA MATUWID NA ITO AY HINDI MAGIGING NOBYA SAPAGKAT ANG NOBYA AY NAKAUPO KASAMA NIYA SA PAGHATOL.

I Mga Taga Corinto 6:2-3,

"Hindi ba ninyo nalalaman na hahatulan ng mga banal ang sanglibutan? at kung ang sanglibutan ay hahatulan ninyo, hindi ba kayo karapat-dapat na hatulan ang pinakamaliit na bagay?

Hindi ninyo nalalaman na hahatulan natin ang mga anghel? gaano pa ang mga bagay na nauukol sa buhay na ito?"

Apocalipsis 3:21,

"Ang magtagumpay, ay aking pagkakaloobang umupong kasama ko sa aking luklukan, gaya ko naman na nagtagumpay, at umupong kasama ng aking Ama sa kaniyang luklukan."

Tingnan, ang nobya ay kasama Niya sa trono. Bilang siya ay upang hatulan ang mundo siya ay dapat na nakaupo kasama sa paghatol Niya. Iyon mismo ang nakita ni Daniel.

Daniel 7:9-10,

"Aking minasdan hanggang sa ang mga luklukan ay ginuho, at isa na matanda sa mga araw ay nakaupo: ang kaniyang suot, maputing parang niebe, at ang buhok ng kaniyang ulo ay parang taganas na lana; ang kaniyang luklukan ay mga liab na apoy, at ang mga gulong niyaon ay nagniningas na apoy.

Isang nagniningas na sapa ang naglabas at lumabas mula sa harapan Niya: libu-libong libo ang naglingkod sa Kanya, at sampung libong beses na sampung libo ang tumayo sa harap Niya: ang kahatulan ay itinakda, at ang mga aklat ay nabuksan."

Kita n'yo, ito ay ang parehong tagpo, para sa libu-libo na naglilingkod sa Kanya ay ang nobya, sapagkat sino ang naglilingkod sa asawang lalaki ngunit ang asawa?

Ang tanong ngayon ay lumitaw, bakit ang mga matuwid na ito ay nasa paghuhukom? Walang ibang lugar na maaari nilang akyatin, sapagkat mayroon lamang dalawang pagkabuhay na mag-uli at dahil hindi sila maaaring maging karapat-dapat para sa unang pagkabuhay na mag-uli kailangan nilang bumangon sa ikalawa na isang pagkabuhay na mag-uli sa paghuhukom. Ang mga kuwalipikado para sa unang muling

pagkabuhay (ang nobya) ay wala sa paghuhukom. Juan 5:24, "Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Siya na nakikinig sa Aking Salita, at sumasampalataya sa Kaniyang nagsugo sa Akin, ay may buhay na walang hanggan (ibig sabihin, ang mananampalataya ay tatanggap na ng buhay na walang hanggan na mayroon siya sa kanyang pag-aari ngayon) at hindi darating sa paghatol (hindi papasok sa paghatol, ang tunay na sinasabi nito) kundi ipinasa (permanente) mula sa kamatayan hanggang sa buhay." Ngunit pansinin mabuti, si Jesus ay tiyak na may isa pang grupo sa isip na sa isang tiyak na pagkabuhay-muli ay tatanggap ng buhay na walang hanggan. Tatanggapin nila ito sa muling pagkabuhay, HINDI PAGKAKARON NG DATING NATANGGAP ITO BILANG ISANG MIYEMBRO NG BRIDE.

Juan 5:28-29,

"Huwag ninyong ipanggilalas ito: sapagka't dumarating ang oras, na ang lahat ng nangasa libingan ay makaririnig ng kaniyang tinig,

At magsisilabas; ang mga nagsigawa ng mabuti, ay sa pagkabuhay na maguli sa buhay; at ang mga nagsigawa ng masama, ay sa pagkabuhay na maguli sa kapahamakan."

Ngayon alam nating lahat na ang Juan 5:28-29 ay HINDI ANG RAPTURE sapagkat ang mga patay lamang kay Kristo ay babangon mula sa mga libingan sa oras na iyon kasama ang buhay na nobya na nasa mundo pa rin.

I Mga Taga Tesalonica 4:16-17,

"Sapagka't ang Panginoon Mismo ay bababa mula sa langit na may sigaw, na may tinig ng arkanghel, at ng pakakak ng Dios: at ang mga patay kay Cristo ay babangon muna:

Kung magkagayo'y tayo na nabubuhay at nananatili ay aagawin kasama nila sa mga alapaap, upang salubungin ang Panginoon sa himpapawid: at gayon din naman tayo makakasama ng Panginoon.

Ngunit sinasabi nito sa Juan 5:28-29 na LAHAT ay lalabas mula sa libingan. Ito ang parehong pagkabuhay na mag-uli na binanggit sa Apocalipsis 20:11-15 kung saan ang PATAY ay dinala sa harap ng Panginoon at hinatulan ayon sa kanilang mga gawa, at ang lahat na ang mga pangalan ay wala sa Aklat ng Buhay ay pagkatapos ay itinapon sa dagat-dagatang apoy.

Nahaharap tayo ngayon sa tanong kung bakit dapat silang bigyan ng buhay na walang hanggan sa paghuhukom dahil ang mga Sulat ay tila tiyak na itinuturo na ang isang tao ay dapat taglayin ang Espiritu ni Kristo o mapahamak. Bagama't tila ganito, hindi natin dapat siraan ang mga salita ni Hesus na pinaka-malinaw na naglalahad na mayroong ilan na matatagpuan sa Aklat ng Buhay na maaaring tatanggap ng buhay na walang hanggan bago ang pangkalahatang muling pagkabuhay o pagkatapos nito.

Hindi iniwasan ni Pablo ang katotohanang ito sapagkat malinaw niyang sinasabi sa Mga Taga Filipos 3:11,

"Kung sa anumang paraan ay makakamit ko ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay."

Ngayon ang pahayag na ito ay pinaka-kakaiba. Alam nating lahat na LAHAT tayo ay magkakaroon ng pagkabuhay na mag-uli sa gusto natin o hindi. Lahat ay mabubuhay na mag-uli. Kaya halos hindi masabi ni Pablo, "Kung sa ANUMANG PARAAN ay makakamit ko ang pagkabuhay-muli ng mga patay." Ang katotohanan ng bagay ay, hindi niya sinasabi iyon. Ang literal na pagbabasa ay, "Kung sa anumang paraan ay makakamit ko ang 'pagkabuhay-muli hindi sa mga patay' mula sa mga patay." Ito ay hindi ang pagtatamo ng pangkalahatan o ikalawang pagkabuhay na mag-uli, ngunit ang pagkamit sa unang pagkabuhay na mag-uli, na kung saan ay sinasabing, "Mapalad at Banal siya na may bahagi sa unang pagkabuhay na maguli, sa kanila ang ikalawang kamatayan ay walang kapangyarihan, ngunit sila ay magkakaroon ng kapangyarihan. maging mga saserdote ng Diyos at ni Kristo at maghaharing kasama Niya sa isang libong taon." Ang unang pagkabuhay na mag-uli ay walang kinalaman sa ikalawang kamatayan. Iyon ay sa katapusan ng isang libong taon kung kailan ang LAHAT NG NALALABI sa mga patay ay muling mabubuhay. At sa araw na iyon ay magkakaroon ng mga darating sa buhay na walang hanggan at ang iba pa na mapasama sa ikalawang kamatayan. Ngayon ay hindi na natin kailangang hulaan ang tungkol sa mga taong binigyan ng buhay sa ikalawang pagkabuhay na mag-uli. Sinasabi sa atin na ito ay ibinibigay sa kanila sa kadahilanang sila ay naging mabait at mabuti sa mga "Kapatiran". Yaong mga ibinangon at itinapon sa dagat-dagatang apoy ay tatratin nang gayon dahil sa kanilang pagmamaltrato sa "Mga Kapatid". Dahil ito ang Salita ng Diyos tinatanggap lamang natin ito. Walang argumento dito, isang simpleng pahayag lamang ng katotohanan.

Upang higit na linawin, pansinin ang partikular na mga salita ng Mateo 25:31-46. Hindi sinasabi na ang isang pastol ay literal na naghihiwalay ng mga tupa mula sa mga kambing, ngunit ito ay BILANG isang pastol na naghahati ng mga tupa mula sa mga kambing. Ang mga ito ay hindi mga tupa sa partikular na

lugar ng panahon (Puting Tronong Paghatol). Ang mga tupa ay nasa Kanyang kulungan, narinig nila ang Kanyang tinig (Salita) at sumunod sila sa Kanya. MAYROON NA SILANG BUHAY NA WALANG HANGGAN AT HINDI MAKAKARATING SA PAGHUHUKOM. Ngunit ang mga ito ay HINDI magkaroon ng buhay na walang hanggan, at sila ay nasa paghuhukom. Pinapayagan silang PUMUNTA SA buhay na walang hanggan. Ngunit sa anong mga batayan sila pumapasok sa buhay na walang hanggan? Tiyak na hindi sa katotohanang mayroon na sila ng Kanyang buhay gaya ng nobya, ngunit tinatanggap nila ito dahil mabait sila sa Kanyang mga kapatid. Sila ay hindi Kanyang mga kapatid: na gagawin silang kasamang tagapagmana ni Jesus. HINDI sila tagapagmana sa anumang bagay maliban sa buhay. Hindi sila nakikibahagi sa trono, atbp. sa Kanya. ANG KANILANG MGA PANGALAN AY DAPAT NA NASA AKLAT NG BUHAY AT HINDI TINANGGAL. Ngayon dahil sa kanilang pagmamahal sa bayan ng Diyos sila ay kinikilala at naligtas. Walang alinlangan na ang mga ito ay naglingkod at nakatulong sa mga anak ng Diyos. Marahil tulad nina Nicodemus at Gamaliel ay tumayo sila para sa mga anak sa panahon ng kaguluhan.

Kung ito ay tila batik ng "pagpapanumbalik," panoorin nang mabuti ngayon, sapagkat ang masasama ay HINDI naibabalik, ngunit naipihit sa dagat-dagatang apoy. Ang mga pangalan ng marami sa mga nasira ay nasa Aklat din ng Buhay; ngunit sila ay nabura dahil nabigo silang parangalan ang bayan ng Diyos na siyang buhay na nahayag na Salita (mga buhay na sulat) para sa kanilang panahon.

Ngayon hayaan nating maging napakalinaw dito. Ang mga ito ay hindi mga bansang hinahatulan at papasok sa milenyo dahil sila ay nagkikimkim at tumulong sa mga Hudyo. Iyan ay napakalinaw dahil sa pagwawakas ng mga talatang ito. "At ang mga ito (ang masasama) ay magsisialis sa walang hanggang kaparusahan (dagat ng apoy), ngunit ang mga matuwid sa buhay na walang hanggan. Walang talaan ng DALAWANG hatol na itinakda kung saan ang masama ay itinaapon sa dagat-dagatang apoy. Tanging ang hayop at huwad na propeta ang hinuhusgahan sa pagtatapos ng dakilang kapighatian. Hindi, ito ang paghatol sa Puting Trono ng Paghatol, at hinahatulan sila ayon sa nakasulat sa mga aklat.

Ito ang ikalawang pagkabuhay na mag-uli na ang "mga kaluluwa sa ilalim ng altar" na nakasaad sa ikalimang tatak (Apocalipsis 6:9-11) ay binigyan ng puting damit, at siyempre buhay na walang hanggan, o walang punto ng puting damit.

"At nang mabuksan niya ang ikalimang tatak, nakita ko sa ilalim ng dambana ang mga kaluluwa ng mga pinatay dahil sa Salita ng Dios, at dahil sa patotoo na kanilang hawak:

At sila'y sumigaw ng tinig na malakas, na nagsasabi, Hanggang kailan, Oh Panginoong banal at totoo, hindi mo hahatulan at ipaghihiganti ang aming dugo, sa mga nananahan sa ibabaw ng lupa?

At binigyan ang bawa't isa sa kanila ng isang maputing balabal; at sa kanila'y sinabi, na mangagpahinga pa ng kaunting panahon, hanggang sa maganap ang bilang ng kanilang mga kapuwa alipin at ng kanilang mga kapatid, na mga papatayin namang gaya nila."

Ngayon pansinin lalo na na wala sa mga ito sa ilalim ng altar ang pinatay para sa patotoo kay Hesus. Hindi sila tulad ni Antipas na pinaslang dahil sa paghawak ng mahigpit sa Kanyang Pangalan. Ang mga ito ay hindi ipinanganak na muli, na may buhay na walang hanggan bilang kanilang pag-aari. Sila ay bumangon sa muling pagkabuhay at tumanggap ng buhay dahil sa kanilang paninindigan sa Salita. At pansinin kung paano ang mga ito ay umiiyak para sa paghihiganti. Hindi sila maaaring maging materyal na nobya. Pinihit ng nobya ang pisngi at sumigaw, "Patawarin mo sila, Ama, hindi nila alam ang kanilang ginagawa." Ang mga ito ay mga Hudyo. Sila ay dapat na dahil sila ay nasa ikalimang tatak, at ito ay sa ikaapat na tatak na ang Gentil na nobya ay nawala sa pag-agaw. Kaya ang mga Judiong ito ay hindi ipinanganak ng Kanyang Espiritu. Hindi rin sila naniniwala na si Hesus ang Mesiyas. Ngunit dahil sila ay binulag ng Diyos para sa kapakanan ng mga Gentil, binigyan sila ng Diyos ng buhay na walang hanggan sa kadahilanang kahit na hindi sila makalapit sa Kanya, gayunpaman sila ay tunay na tapat sa lahat ng Salita na alam nila, at namatay para dito habang maraming tao ang namatay sa ilalim ni Hitler, Stalin, atbp., at mamamatay pa.

Ito ang ikalawang pagkabuhay na mag-uli kung saan bumangon ang limang mangmang na birhen. Pansinin na sila ay mga birhen. Wala sa kanila ang Banal na Espiritu kaya na-miss nila ang pagiging nasa nobya, habang ang limang pantas na may langis ay naging bahagi ng nobya. Ngunit ang mga taong ito, bilang isang hiwalay, mapagmahal sa Diyos na mga tao, at sinusubukang manatili sa Salita, ayon sa kung ano ang alam nila tungkol dito, at pagiging isang tulong sa gawain ng Panginoon ay darating sa katapusan ng panahon. Mami-miss nila ang milenyo, na maaari mong simulang makita sa pamamagitan ng mga katotohanang ito ay higit na mahalaga at kahanga-hanga kaysa sa ating naisip o pinaniwalaan.

Ang lahat ng mga taong ito ay may kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay at ang kanilang mga pangalan ay nanatili. Ngunit kaninong mga pangalan ang hindi nanatili? Yaong mga simbahan ng sistema ng sanlibutan na nakipaglaban sa nobya ay yaong mga tinanggal ang mga pangalan. Iyon ay kung sino ang mawawala. Sila ay itatapon sa dagat-dagatang apoy.

Ngayon pumunta tayo sa isa pang hakbang, ngunit bago natin gawin, suriin natin ang ating kaso hanggang ngayon. Una sa lahat, alam natin na ang layunin ng Diyos ay naninindigan sa pagpili. Ito ay nilalayon sa Kanyang Sarili. Layunin ng Diyos na ilabas ang isang bayang katulad Niya na magiging isang Salitang Nobya. Siya ay pinili bago ang pundasyon ng sanlibutan SA KANYA. Siya ay kilala at minamahal bago pa man siya ilabas sa mga kapanahunan sa lupa. Siya ay tinubos ng Kanyang dugo at KAILANMAN ay HINDI maaaring maparusahan. Hinding-hindi siya maaaring mapunta sa paghuhukom dahil ang kasalanan ay hindi maibibilang sa kanya.

Mga Taga Roma 4:8,

"Mapalad ang tao na sa kaniya'y hindi ibibilang ng Panginoon ang kasalanan."

Ngunit tunay na siya ay makakasama Niya sa Kanyang trono ng paghatol, na hahatulan ang sanlibutan at maging ang mga anghel. Ang kanyang pangalan (bawat isa sa kanyang mga miyembro) ay nakasulat sa isang seksyon ng Aklat ng Buhay ng Kordero bago ang pagkakatatag ng sanlibutan. Pangalawa, may isa pang klase. Ang kanilang mga pangalan ay nasa Aklat din ng Buhay at sila ay babangon sa ikalawang muling pagkabuhay. Ganyan ang mga mangmang na birhen at ang matuwid na binanggit sa Mateo 25. Sa klase din na ito ay yaong mga hindi sumasamba sa halimaw o nasangkot sa sistemang antikristo ngunit namamatay para sa kanilang pananampalataya kahit na wala sila sa nobya, hindi pa ipinanganak na muli. Ngunit sila ay babangon sa ikalawang pagkabuhay na mag-uli at paroroon sa buhay na walang hanggan. Pangatlo, mayroong mga hangganang Kristiyano tulad ng nakita natin sa Israel na lumalabas sa Ehipto. Ang mga ito ay mayroong kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay at ang kanilang mga gawa na nakasulat sa mga aklat. Ang mga ito na nabigo sa pagsunod sa Diyos at pagiging walang laman ng Espiritu, kahit na ang mga tanda at kababalaghan ay nasa gitna nila, ay aalisin ang kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay. Sa gitna ng grupong ito ay ang mga tulad ni Hudas na bagaman ganap na walang Espiritu, ngunit relihiyoso, ay magkakaroon ng pagpapakita sa kanilang buhay, at kahit na sa mga aklat ay hindi ang mga hinirang SA KANYA. Gayon din naman si Balaam ay nasa pangkat na iyon. Pang-apat at panghuli ay ang mga pangalan na hindi pa nasusulat o hindi pa nasusulat sa mga aklat.

Ang mga ito ay matatagpuan sa Apocalipsis 13:8 at Apocalipsis 17:8,

"At lahat ng nananahan sa lupa ay sasamba sa kaniya, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay ng Kordero na pinatay mula sa pagkakatatag ng sanlibutan."

Ang hayop na iyong nakita ay, at hindi: at aakyat mula sa napakalalim na hukay, at mapapahamak: at sila na naninirahan sa lupa ay magtataka, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay mula sa pagkakatatag ng sanglibutan, kapag nakita nila ang hayop na noon, at hindi, at gayon pa man."

Sinabi ni Hesus na ang isang pangkat ay tatanggapin ang isa na dumating sa kanyang sariling pangalan. Ang isa na iyon ay ang antikristo. At iyon mismo ang sinasabi nito sa kanila sa Apocalipsis 13:8, at 17:8. Ang mga ito ay inorden ng Diyos ngunit hindi sa pagpili. At sa pangkat na ito ay tulad ni paraon.

Sinasabi nito sa kanya,

"Kahit na para sa parehong layunin ay itinaas kita. Ang mga sisidlan ng poot ay angkop para sa pagkawasak."

Roma 9:17 at 22.

Wala sa mga ito ang ilalagay sa mga talaan ng buhay. Hindi ko sinasabi na walang tala sa kanila. Walang alinlangan na mayroong ilang uri ng talaan ng mga ito, ngunit HINDI SA MGA TALAAN NG BUHAY. Ang kanilang layunin ng pag-iral ay bahagyang natalakay sa natitirang bahagi ng aklat na ito ngunit maaari tayong magdagdag ng dalawa pang Kasulatan.

Mga Kawikaan 16:4,

"Ginawa ng Panginoon ang masama dahil sa araw ng kasamaan."

Trabaho 21:30,

"Ang masasama ay nakalaan sa araw ng pagkawasak, sila ay dadalhin sa araw ng poot."

Dahil ang bahaging ito ng Salita ay mahirap maunawaan ng isip ng tao, dapat itong tanggapin at paniwalaan sa pamamagitan ng pananampalataya. Ang ilan ay masasaktan sa aking itinakda dahil hindi nila nauunawaan ang soberanya ng Diyos na nagsasaad na ang DIYOS AY DIYOS, at dahil Siya ay Diyos hindi maaaring talunin ng isa ang Kanyang mga payo o hadlangan ang Kanyang kalooban at layunin; ngunit Siya, bilang makapangyarihan sa lahat, ay namumuno sa LAHAT ng mga gawain at ginagawa ang

anumang Kanyang naisin sa lahat ng Kanyang nilikha dahil ang lahat ay nilikha para sa Kanyang mabuting kasiyahan. Samakatuwid, tulad ng sinasabi ni Pablo, "Kung ang Diyos ay kukuha ng isang kimpaw ng luwad at gumawa ng parehong kimpaw na iisang sisidlan sa karangalan at isa pang sisidlan sa kahihiyan, sino ang maaaring masaktan at sumigaw laban sa Kanya?" Na Siya ay may karapatan na gawin ito sa batayan lamang ng paglikha, hindi natin maitatanggi. Gayunpaman, lalo pa Siyang lumayo, dahil ayon sa Roma 14:7-9, mayroon tayong hindi maikakaila na patunay na binayaran ni Hesus ang halaga ng pagbili ng buong mundo, at samakatuwid ay magagawa Niya ang Kanyang nais sa Kanyang sarili.

"Sapagka't ang sinoman sa atin ay hindi nabubuhay sa kaniyang sarili, at sinoman ay hindi namamatay sa kaniyang sarili.

Sapagka't kung tayo ay nabubuhay, ay nabubuhay tayo sa Panginoon; at kung tayo'y mamamatay, ay mamamatay tayo sa Panginoon: kung tayo'y nabubuhay nga, o mamatay, tayo ay sa Panginoon.

Sapagka't sa layuning ito si Kristo ay namatay at nabuhay, at nabuhay, upang Siya'y maging Panginoon NG MGA PATAY AT NABUBUHAY."

(Pagmamay-ari; HINDI relasyon ang ibig sabihin dito.)

Ito ay nakasaad din sa Juan 17:2,

"Kung paanong binigyan Mo Siya ng kapangyarihan sa LAHAT NG LAMAN, upang Siya ay magbigay ng buhay na walang hanggan sa kasing dami ng ibinigay Mo sa Kanya."

Ngayon, kung ibinibilang natin ang kaalaman sa lahat sa Diyos, dapat din nating tanggapin na Siya ay perpekto sa karunungan at katuwiran. Ang planong ito ng paghirang at pagtatakwil ay ang karunungan ng Diyos na inihayag sa lahat ng panahon kahit na, gaya ng sinasabi sa Efeso 1:3-11,

"Purihin nawa ang Dios at Ama ng ating Panginoong Hesukristo, na siyang nagpala sa atin ng bawa't pagpapalang ukol sa espiritu sa sangkalangitan kay Kristo,

Ayon sa pagkapili niya sa atin sa kaniya bago itinatag ang sanglibutan, upang tayo'y maging mga banal at mga walang dungis sa harapan niya sa pagibig:

Na tayo'y itinalaga niya nang una pa sa pagkukupkop na tulad sa mga anak sa pamamagitan ni Hesukristo sa ganang kaniya, ayon sa minagaling ng kaniyang kalooban,

Sa ikapupuri ng kaluwalhatian ng kaniyang biyaya, na sa atin ay ipinagkaloob na tanggapin sa Minamahal:

Na sa kaniya'y mayroon tayo ng ating katubusan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, na kapatawaran ng ating mga kasalanan, ayon sa mga kayamanan ng kaniyang biyaya;

Na pinasagana niya sa atin sa buong karunungan at katalinuhan,

Na ipinakikilala niya sa atin ang hiwaga ng kaniyang kalooban, ayon sa kaniyang minagaling na ipinasiya niya sa kaniya rin,

Sa pagiging katiwala sa kaganapan ng mga panahon upang tipunin ang lahat ng mga bagay kay Kristo, ang mga bagay na nangasa sangkalangitan, at ang mga bagay na nangasa ibabaw ng lupa; maging kaniya;

Tayo rin naman sa kaniya ay ginawang mana, na itinalaga na niya tayo nang una pa ayon sa pasiya niyaong gumagawa ng lahat ng mga bagay ayon sa pasiya ng kaniyang kalooban."

Kaya kung idinisenyo ng Diyos na may mga taong ang mga pangalan ay nakalagay sa isang seksyon ng Aklat ng Buhay ng Kordero at hindi mabubura dahil sila ang mga pangalan ng Kanyang nobya, dapat nating tanggapin iyon. Kung ito ay nagsasaad din na may mga taong ang mga pangalan ay inilagay sa talaan ng Aklat ng Buhay ngunit sa paunang kaalaman ng Diyos sila ay mahuhulog at tanggalin ang kanilang mga pangalan ay dapat nating tanggapin iyon. At kung may mga taong HINDI kailanman inilagay ang mga pangalan sa talaan ng buhay, dapat din nating tanggapin iyon. At kung may mga papasok sa buhay na walang hanggan pagkatapos ng paghuhukom ng Puting Luklukan dahil lamang sa pagiging mabuti at mabait at makatarungan sa mga hinirang ng Diyos na Kanyang mga kapatid, kung gayon hindi natin pwedeng tanggihan iyon. SAPAGKA'T SINO ANG NAKAKAALAM SA ISIPAN NG PANGINOON NA DAPAT NIYA SIYA'Y TURUAN? Sa halip ay sumailalim tayo sa pananampalataya sa Kanya na ating Ama at mabuhay.

Upang maunawaan ang paksang ito nang mas malinaw, ito ay magiging matalino ngayon na lapitan ito mula sa pananaw ng iglesia sa mga kapanahunan. Hanggang ngayon ay pinag-iisipan natin ang pag-

aalis ng mga pangalan ng mga indibidwal. Ngayon gusto naming isaalang-alang, hindi ang mga indibidwal, ngunit ang mga grupo na kinakatawan sa iglesia. Upang gawin ito, ihalalintulad natin ang iglesia sa mga panahon sa halamang trigo. Ang isang butil ng trigo ay itinanim hanggang sa dulo na ang isang butil ng trigo ay magpaparami at magpaparami sa sarili sa pamamagitan ng isang tiyak na proseso sa isang tiyak na tagal ng panahon. Ang nag-iisang binhi ay mamamatay, ngunit sa pagkamatay, ang buhay na nasa loob nito ay bubuo sa isang halaman na siya namang magiging tagapagdala o tagapagdala ng buhay na iyon na babalik sa orihinalidad sa isang pinarami na anyo. Si Jesus ang dakilang Maharlikang na Binhi ay namatay. Ang walang kapantay na Isa na siyang buhay ng iglesia ay nakatayo sa gitna ng iglesia para sa lahat ng pitong kapanahunan ng iglesia na nagbibigay ng Kanyang buhay sa iglesia (ang tagapagdala o tagapagdala) hanggang sa wakas na ang Kanyang mismong buhay ay muling bubuo sa mga katawan na katulad ng Kanyang sa ang muling pagkabuhay. Sa muling pagkabuhay na ang Maharlikang Binhi ay makakakita ng maraming maharlikang binhi na katulad Niya, at sila ay magiging katulad Niya, dahil sabi ni Juan, "tayo ay magiging katulad Niya." Ito ang tinutukoy ni Juan Bautista nang sabihin Niya na titipunin ni Hesus ang trigo sa bangan. Iyon ang muling pagkabuhay kung saan pumasok ang mga tinubos na hinirang sa buhay na walang hanggan.

Ngayon, ang talaan nitong halamang trigo na ang katapusan ay paramihin ang orihinal na binhi sa pinarami na anyo ay ANG AKLAT NG BUHAY. Inuulit ko: ang kasaysayan o talaan ng halamang trigo na ito ay ang Aklat ng Buhay kung saan ang isang bahagi ng Aklat ng Buhay ay ang TALAAN NG BUHAY NA WALANG HANGGAN. (Isang seksyon ng Aklat ng Buhay). Ito ay nakakumbinsi na nakikita sa pamamagitan ng pagsusuri sa halaman ng trigo. Isang payak na binhi ang inihasi. Sa lalong madaling panahon ang isang maliit na usbong ay nakikita. Ngunit hindi pa iyon ang trigo. Pagkatapos ay lumalaki ito sa isang tangkay. Hindi pa ito trigo. Nariyan ang buhay, ngunit hindi ang trigo. Pagkatapos ay sa dulo ng tangkay ay isang maliit na usbong na nagpapadala ng isang palawit. Isang pa rin halaman ng trigo ngunit wala pa trigo. Pagkatapos ang halaman ay pambubulo, at nakikita natin ang ipa. Mukhang makapangyarihan ito tulad ng trigo ngunit hindi pa ito binhi. Pagkatapos ay bumubuo ng trigo sa balat. Ito ay bumalik ngayon sa kung ano ito nung orihinal. Ngayon ang hinog na trigo ay inani.

Namatay si Hesukristo. Ibinigay Niya ang Kanyang buhay. Ang buhay na iyon ay babalik sa iglesia at magdadala ng maraming anak na katulad Niya sa kaluwalhatian sa muling pagkabuhay. Ngunit kung paanong ang butil ng trigo ay kailangang magkaroon ng tagapagdala upang magbunga ng maraming butil ng trigo, gayon din naman kailangang magkaroon ng isang iglesia na magiging tagapagdala ng buhay ni Kristo. Kung paanong ang talim, tangkay, tassel, at mga balat ay ang mga tagapagdala ng binhi ngunit HINDI ang binhi mismo, kaya ang kumpanya ng iglesia sa mga panahon ay naging tagapagdala ng tunay na BINHI bagaman hindi ang Binhi mismo. Iyon ang dahilan kung bakit masasabi natin na ang Aklat ng Buhay ay ang buong halaman ng TRIGO.

Hayaan balikan naten ulet iyan. Narito ang orihinal na binhi na nakatanim. Lumikha ito ng usbong. Iyon ay hindi iyon. Lumikha ito ng isang tangkay. Hindi rin ito. Narito dumating mga balat kung saan ang trigo ay upang bumuo. Iyan ay hindi ito. Lumilitaw ang palawit. PAGKATAPOS NAHULOG ANG PAMBUBULO SA MGA PISTIL NA YAN. BAHAGI NG HALAMAN NA IYON AY SUMIGLA. ISANG BAGAY NG ORIHINAL NA BINHI NA TUMUBO SA KABUAN NG HALAMAN AY NAGIGING BINHI. Bakit hindi bumalik ang buong halaman sa binhi? Dahil nilikha ito hanggang sa layuning iyon. Bahagi lamang ng halamang iyon ang maaaring bumalik sa pagiging binhi dahil bahagi lamang ng HALAMANG TRIGO na iyon AY TRIGO NA BUHAY NA WALANG HANGGAN.

Mayroon kang perpektong tipo niyan sa Israel na umaalis sa Ehipto. Lumabas sila ng halos dalawang milyong malakas. LAHAT ay nakatakas sa pamamagitan ng dugo ng sakripisyo. LAHAT ay nabautismuhan sa Dagat na Pula; LAHAT ay umahon mula sa tubig na tinatamasa ang pagpapakita at pagpapala ng Banal na Espiritu; LAHAT kumain ng anghel na pagkain; LAHAT ay uminom ng batong sumunod sa kanila. Ngunit maliban sa iilan lamang sila ay walang iba kundi tagapagdala ng mga anak na dapat sumunod sa kanila at pumunta sa lupain ng Canaan. Ang lahat ng Israel ay HINDI Israel. At lahat maliban sa isang maliit na minorya ay ang kanilang mga pangalan ay natanggal sa Aklat ng Buhay.

Mayroon tayong parehong karapatan ngayon sa Iglesia. Ang mga pangalan ay mapapawi mula sa Aklat ng Buhay. Walang mga pangalan ang tatanggalin sa Aklat ng Buhay na Walang Hanggan dahil iyon ay isa pang talaan kahit na nasa Aklat ng Buhay. ITO ANG TALA: BINIGYAN TAYO NG DIYOS NG BUHAY NA WALANG HANGGAN, AT ANG BUHAY NA ITO AY NASA KANYANG ANAK. SIYA NA MAY ANAK AY MAY BUHAY (WALANG HANGGAN) AT ANG HINDI MAY ANAK AY WALANG BUHAY (WALANG HANGGAN). At yaong mga may buhay na iyon ay nasa KANYA bago pa itatag ang sanlibutan. SILA AY PINILI SA KANYA BAGO ANG PUNDASYON NG SANLIBUTAN. Ang DAKILANG BINHI NG MAHARLIKA, si Hesu-Kristo, ay itinanim (Siya ay namatay) at ang buhay na iyon na nasa Kanya ay umakyat sa pamamagitan ng halamang trigo at nagpaparami ng sarili sa maraming binhi ng trigo na may parehong buhay sa kanila, at naging katulad ng Orihinal dahil sa pamamagitan ng Espiritu sila ay orihinal.

Ngayon ay makikita natin kung bakit ang tinubos (binili ng orihinal na may-ari) na nobya (siya ay nasa Kanya gaya ni Eva kay Adan) ay hindi kailanman maaaring alisin sa talaan ang kanyang 'mga

pangalan ng miyembro'. Siya ay bahagi Niya. Siya ay nasa trono. Hindi kaylanman siya maaaring hatulan. Ang bawat isa sa nobya ay miyembro Niya at wala Siyang nawawala. Ngunit iyan ay hindi ganoon tungkol sa "lahat" sa Aklat ng Buhay. Sapagka't sa gitna nila ay ang mga tulad ni Hudas atbp na may bahagi sa talaan ngunit ang kanilang mga pangalan ay inalis. Makikita natin ang mga darating sa mga huling araw, at pagkatapos gumawa ng mga kahanga-hangang gawa, sasabihin ni Hesus na hindi Niya sila kilala. Hindi sa hindi Niya alam ang mga ito. Ang kanyang pagiging alam ang lahat ay humahadlang na; ngunit hindi sila nakilala bilang sa nobya; at ni hindi sila nakilala bilang kabilang sa mga mabubuti sa ikalawang pagkabuhay na mag-uli. Hindi sila nagbunga (dahil sila ay nasa labas ng Salita—hindi nanatili rito) at sila, samakatuwid, ay hinatulan ng kamatayan. At tulad ng ipinakita natin dati, mayroong mga tumayo para sa nobya at naging tulong at aliw sa kanya. Ang mga iyon ay nananatili ang kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay at napupunta sa buhay na walang hanggan. Sa katapus-tapusan ay may mga tulad ni Paraon na hindi kailanman nakalagay ang kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay at ang mga ito ay itinapon din sa dagat-dagatang apoy.

Kaya ang butil ng trigo na naging halaman para sa pag-aani ay ang talaan ng iglesia. At kung paanong hindi lahat ng halamang trigo ay butil ng trigo, at kung paanong hindi lahat ng halaman ay ginagamit sa pag-aani, gayundin sa iglesya:—ang lahat ng iglesya ay hindi ang nobya, at ang lahat ay hindi binibigyan ng buhay na walang hanggan, kundi isang BAHAGI. nito ay tinitipon sa kamalig, at ang isang BAHAGI nito ay iniingatan upang ito ay makapasok sa buhay na walang hanggan sa ikalawang pagkabuhay na mag-uli, at ang BAHAGI nito na itinuring na ipa ay sinunog sa dagat-dagatang apoy.

At ito mismo ang sinabi ni Juan Bautista at ni Jesus, sapagkat sinabi ni Juan na ang trigo ay titipunin at ang ipa ay susunugin. Sinabi ni Jesus, "Bigkisin ang mga damo, at pagkatapos ay tipunin ang trigo." Ang ekumenikal na hakbang ay magbibigkis sa mga simbahang pangsirang damo, sapagkat ang mga pangsirang damo ay dapat unahang itali, at kahit na ang kanilang dulo ay nasusunog, hindi sila nasusunog sa kanilang pagkakatali ngunit nakalaan sa susunod na takdang panahon, na sa katapusan ng isang libong taon, o ang ikalawang muling pagkabuhay. Ngunit kapag ang mga damo ay nakagapos, ang pagdagit ay maaaring maganap at magaganap ito sa ilang oras sa pagitan ng pagkakatali at pagpapahayag ng antikristo. Pagkatapos ay darating ang araw kung kailan LAHAT ay magkakasama tulad ng nakikita sa Daniel. Ang Hari ay naroroon kasama ang Kanyang nobya at sa harap nila ay ang mga tao na hahatulan. Oo. LAHAT ay naroon. Ang lahat ng mga aklat ay binuksan. Ang pangwakas na disposisyon ng LAHAT ay ginawa. Tapos na ang pag-ani. Ang mga aklat na dating binuksan ay sarado.

Sa pagtatapos ng paksang ito para sa oras na ito, hayaang sumangguni ako sa isang pahayag na ginawa sa simula nito kung saan sinabi ko na walang kahit isang Kasulatan ang nagsalita tungkol sa Panginoon sa KASALUKUYAN na nagtitipon ng isang talaan ng mga pangalan. Hayan sa katunayan. Gayunpaman, mayroong isang Kasulatan na nagtuturo ng isang pangangalap sa hinaharap. Ito ay nasa ikawampu't pitong Awit. Ang Awit na ito ay nagsasalita tungkol sa Panginoon na nagsulat ng mga pangalan ng lahat ng mga ipinanganak sa Sion. Sa anumang kadahilanan ay maaaring ipagpalagay na ang Diyos ay kailangang maghintay hanggang sa katapusan ng mga kapanahunan o ang yugto ng panahon na pakikitungo sa Sion upang malaman kung sino ang lahat ay maaaring ipanganak sa Sion. Muli, iyon ay hahadlang sa pagka-alam sa lahat. Tiyak na alam Niya kung sino ang lahat ng bumubuo sa bilang na iyon. Ngunit ano ito? Hindi ba ang binagong listahan lamang kung saan inilagay lamang ng Diyos sa isang bagong talaan ang mga pangalang nanatili pagkatapos ng ikalawang pagkabuhay na mag-uli at nauukol sa Sion? Tiyak, iyan.

"At ipagtapat ko ang kanyang pangalan sa harap ng Aking Ama at sa Kanyang mga anghel."

Isa-isang pagtawag sa langit! "Kung mamatay ang tao, mabubuhay pa ba siya? lahat ng mga araw ng aking takdang panahon ay maghihintay ako, hanggang sa dumating ang aking pagbabago. Ikaw ay tatawag at ako ay sasagot sa Iyo: Ikaw ay magkakaroon ng pagnanasa sa gawa ng Iyong mga kamay." Tinatawag ng Dakilang Pastol ang Kanyang mga tupa sa pangalan. Ang malikhaing tinig ng Diyos ay tinatawag sila mula sa alabok o binabago ang kanilang mga atomo kahit na hindi sila nakatulog. Ito ay ang pag-agaw. Ito ay ang dakilang Hapunan ng Kasalan ng Kordero at Kanyang nobya.

Ngunit ang pag-agaw ay hindi lamang ang pagtawag isa-isa. Doon sa ikalawang pagkabuhay na mag-uli, sa dakilang Puting Trono ng paghatol, ang mga pangalan ay ipagtatapat sa harap ng Ama at ng Kanyang mga anghel. Ngayon ay sinabihan ako ng mga nakakaalam, na ang pinakamatamis na tunog sa tainga ng tao ay ang tunog ng pangalan ng taong iyon. Paano gustung-gusto ng mga tao na magkaroon ng kanilang mga pangalan sa harap ng publiko. Kung gaano sila mahilig sa pagbubunyi. Ngunit walang makalupang tinig ang magpaparinig sa iyong pangalan nang kasing tamis ng tinig ng Diyos kung ang iyong pangalan ay nasa Aklat ng Buhay at nananatili doon upang ihayag sa harap ng mga banal na anghel. Anong araw iyon kapag narinig natin si Hesus na nagsabi, "Ama, ipinagtapat nila ang Aking Pangalan sa harap ng mga tao sa mga araw ng kanilang paglalakbay sa lupa. Ngayon ay ipagtatapat ko ang kanilang mga pangalan sa Iyo at ng lahat ng makalangit na anghel."

"Ang may pakinig, ay pakinggan niya ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

Minsan pa ang Espiritu ay nagsalita. Muli naming sinuri ang talaan ng sinabi ng Espiritu sa ibang kapanahunan. At natagpuan natin na ang talaan ay tama. Ang isa pang kapanahunan ay lumipas at ito ay natupad nang eksakto tulad ng sinabi Niya. Napakalaking kaaliwan para sa atin na umaasa na maging nobya sa huling araw, dahil ito ay nagpapalundag sa ating mga puso sa kagalakan na Siya ay tapat at tutuparin ang Kanyang bawat pangako. Kung Siya ay tapat at tapat sa mga nasa Kapanahunan ng Sardiseo, kung gayon Siya ay totoo rin sa ating kapanahunan. Kung sila sa pamamagitan ng Kanyang biyaya at kapangyarihan ay tatanggapin at papurihan Niya, gayon din tayo. Tayo na kung gayon, sa pagiging sakdal at salubungin ang Panginoon sa himpapawid, at makapiling Siya magpakailanman.

www.messagehub.info

Pangangaral ni

William Marrion Branham

"... sa mga araw ng tinig ..." Apocalipsis 10:7